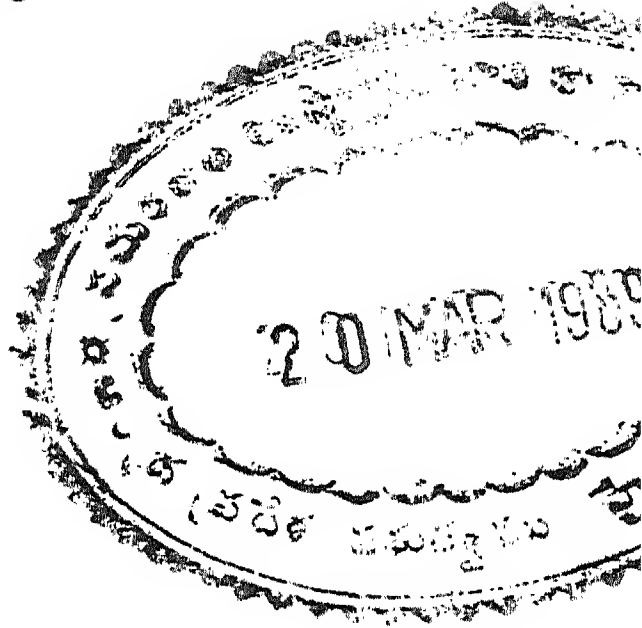

“ఇంద్రధనుస్సు”

Acc. No. 289

నాటకం

రచయిత :

యస్. యస్. శ్యామసుందర్

ప్రచురణ :

తెలుగు విజ్ఞానపీఠం

కళాభవనం, సైఫాబాదు, హైదరాబాదు-500 004.

7032
8

INDRA DHANUSSU PLAY-By
S. S. Syam Sunder

తెలుగు విజ్ఞానపీఠం (నాటక విభాగం)

హైదరాబాదు-500 004.

అర్జున్ శిల్పి
SHY

ప్రచురణ : 1

ప్రథమ ముద్రణ : 1985

Acc. No. 289

ప్రతులు : 1000

వెల : రూ. 10/-

ప్రతులకు :

తెలుగు విజ్ఞానపీఠం

కళాభవనం, సైఫాబాదు, హైదరాబాదు-500 004.

ముద్రణ :

లక్ష్మీ ప్రింట్ ఆర్ట్స్ ప్రెస్

ఖైరతాబాద్, హైదరాబాదు - 500 004.

భూ మి క

భాష, సాహిత్యం, నృత్య సంగీత శిల్ప చిత్రలేఖనాది లలితకళలు, ఒక జాతి సాంస్కృతిక సంపదలోని విభిన్నాంశాలు. ఈ రంగాలన్నిటా సాంప్రదాయకంగా, వారసత్వంగా వస్తూఉన్న విశేషాలను పదిలపరచుకుంటూనూ ఉండాలి; కాలానుగుణంగా వచ్చే కొత్త మార్పులను గమనిస్తూ స్వీకరిస్తూనూ ఉండాలి. అంతేకాక ఆయా రంగాలలో కృషిచేస్తూ ఉన్నవారికి సర్వవిధాలా సమర్థమైన ప్రోత్సాహాన్ని కల్పిస్తూఉండాలి.

స్వాతంత్ర్య ప్రాప్త్యనంతర కాలంలో రాష్ట్ర కేంద్ర ప్రభుత్వాలవారు ఇటువంటి కృషికి దోహదకారులుగా ఉండే అనేకసంస్థలు నెలకొల్పడం జరిగింది. అంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో సాహిత్య, సంగీత, నాటక, నృత్య, లలితకళాదులలో ప్రోత్సాహం కల్పించే నిమిత్తం క్రమక్రమంగా ప్రత్యేకమైన అకాడమీలు ప్రభుత్వ ప్రోత్సాహంతో ఏర్పడ్డాయి.

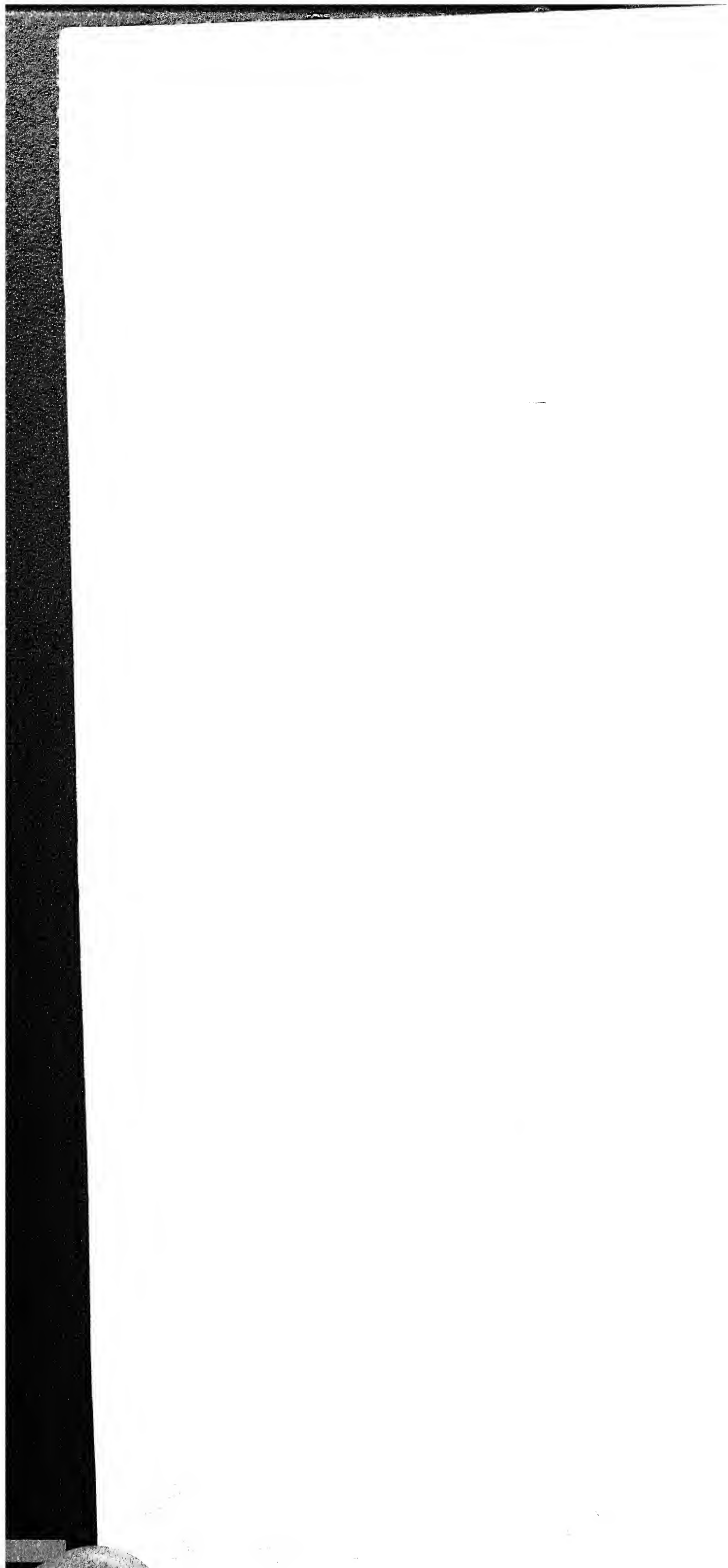
తెలుగువారి సాంస్కృతిక ఔజ్వల్యాన్ని ఎత్తిచూపే అన్ని రంగాలలోను జరుగుతున్న కృషిని ముమ్మరంచేసి, ఏకోన్ముఖంచేసి ఉదాత్తస్థాయికి కొనితెచ్చే సదుద్దేశంతో మాన్యశ్రీ నందమూరి తారక రామారావుగారి నేతృత్వంలోని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇటీవల తెలుగు విజ్ఞానపీఠం నెలకొల్పటానికి కంకణం తాల్చింది. తెలుగు సాంస్కృతిక సంబంధించిన వివిధ రంగాలలో కృషిచేస్తూఉన్న భిన్న ప్రభుత్వ పోషిత సంస్థలను ఆ రూపాలలో ఉపసంహరించి అవి చేస్తూవచ్చిన కృషిని, లక్షించిన ధ్యేయాలనూ ఏకోన్ముఖంగా చిస్తృతంగా, పటిష్ఠంగా, ప్రగాఢంగా కొనసాగించవలసిన బాధ్యత తెలుగు విజ్ఞానపీఠానికి అప్పగించారు.

పూర్వపు నాటక అకాడమీ తెలుగు సాంఘిక నాటకరంగానికి కొత్త నాటకాలు అందించాలన్న ఆశయంతో నాటక రచయితలను ప్రోత్సహించాలన్న పథకంతోను ఒక పోటీ నిర్వహించింది. రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాలనుంచి, ఇతర రాష్ట్రాలనుంచి నాటక రచయితలు పన్నెండు కొత్త నాటకాలను పోటీకి పంపించారు. నాటక రంగానుభవంగల నిపుణుల సంఘం అందులోనుంచి శ్రీ కె. వీరాజు రచించిన 'ఖారతవాసి జాగ్రత్త' అన్న నాటకాన్ని మూడు వేల రూపాయల పథమ బహుమతికి, శ్రీ ఎస్ శ్యాంసుందర్ రచించిన 'ఇంద్ర ధనుస్సు' అన్న నాటకాన్ని రెండువేల రూపాయల ద్వితీయ బహుమతికి, శ్రీ ఉమ్మడి నరసింహారెడ్డిగారి 'పరిష్కారం' అన్న నాటకాన్ని వేయిరూపాయల తృతీయ బహుమతికి ఎంపిక చేసింది.

నాటిని ఇప్పుడు తెలుగు విజ్ఞానపీఠం పుస్తకరూపంలో ప్రచురిస్తున్నది. ఇవి సహృదయుల, నట బృందాల ఆదరణకు పాత్రల కాగలవని ఆశిస్తున్నాము.

తూమాటి దొణప్ప

ప్రత్యేకాధికారి

మనసులోని నాట

“ఇంద్రధనుస్సు” నాటకం నామనస్సులో ఒక వెలుగురవ్వగా మెదిలి అప్పటికి చాలాకాలమయింది. కొంత రచన సాగుతుండగా ఆంధ్రప్రదేశ్ నాటక అకాడమీవారు నాటకరచనలో పోటీ ప్రకటించిన దక్షిణి యీ నాటకాన్ని పూర్తి చేయడం పోటీకి సమర్పించటం జరిగింది. ఆ పోటీలో ఈ నాటకానికి ద్వితీయ బహుమతి వచ్చింది. ఈ విధంగా ఆధునిక నాటకాల రచనకు ఎకాడమీవారు చూపిన శ్రద్ధ హర్షించదగింది. అంతేకాక విజేతలైన యీ రచయితలను ఎకాడమీవారు జరిపిన పద్యనాటక పోటీల సందర్భంగా వేదికపైకి పిలిచి ఘనంగా సన్మానించి ప్రేక్షకులకు పరిచయంచేయటం నాటక ఎకాడమీకి, రాష్ట్రసాంస్కృతిక శాఖకు సాంఘిక నాటక రచయితలపైగల ఆదరాభిమానాలకు, వారిచ్చే ప్రోత్సాహానికి తార్కాణం. రచయితగా నేను సర్వదా వారికి కృతజ్ఞుణ్ణి.

ఈ నాటకాన్ని ఎకాడమీవారు ముద్రించి పుస్తకరూపంలో ఔత్సాహిక నాటక సమాజాలకు అందుబాటులో ఉంచటమనేది మరోగొప్ప విశేషం.

ప్రతి సంవత్సరం ఆంధ్రప్రదేశ్ నాటక అకాడమీవారు యిలాంటి నాటక, నాటిక రచన పోటీలు నిర్వహిస్తే ప్రతిసంవత్సరం కొన్ని కొత్త నాటకాలు నాటికలు ఔత్సాహిక నాటకసమాజాలకు ప్రదర్శించటానికి లభ్యమవుతాయి.

ఇందులో బాగా ప్రజాదరణ పొంది, ప్రయోజకత్వం నిరూపించుకున్న రచనలను రాష్ట్ర ఎకాడమీ వారే హిందీభాషలోకి తర్జుమా చేయించి కేంద్ర ఎకాడమీకి అందజేస్తే మరింతమేలు జరుగుతుందని నానమ్మకం.

ఇంద్రధనుస్సు నాటకాన్ని సర్వాంగ సుందరంగా ముద్రించి అందించిన లక్ష్మీ ఫైన్ ఆర్ట్స్ ప్రింటర్స్, ఖైరతాబాద్, హైదరాబాద్, వారికి కృతజ్ఞతలు.

ఈ నాటకాన్ని ప్రదర్శించినవారు, పోటీలలో బహుమతులందుకున్నవారు నాకు తెలియజేస్తే సంతోషిస్తాను.

‘ప్రశాంతి’ 20-88

శ్రీకోదండరామ నగర్

హైదరాబాద్. 500660.

మీ

యస్.యస్. శ్యామసుందర్

“ ఇంద్రధనుస్సు ”

(నాటకం)

ఇందులోని పాత్రలు - పరిచయం

- సత్యం : రచయిత, 30 ఏండ్ల వయస్సు.
- శివం : రచయిత, అదే వయస్సు దాదాపు ఉడుకురక్తం మనిషి.
- సుందరం : రచయిత, సుమారు అదే వయస్సు.
- రామయ్య : 80 ఏండ్లకు పైపడ్డ మాజీ స్వాతంత్ర యోధుడు.
- క్రిష్ణ : 25 ఏండ్లు పైపడ్డ నిరుద్యోగి. రామయ్యకు ఏకైక పుత్రుడు.
- పర్వతాలు : రామయ్య బావమరిది. రామయ్యకన్నా కొంచెం చిన్నవాడు, లేదా అదేవయసు. రాజకీయపు మోజు, పదవీ లాలసుడు.
- అరుణరావు : పర్వతాలు కుమారుడు, చదువుకుటుంన్నాడు, పెళ్ళిడు వచ్చి, ఇంకా చదువు పేరిట కాలం గడుపుతున్నవాడు. తండ్రి రాజకీయపు జీవితంతో తను అహం పెంచు కున్నవాడు.
- రంగారావు : సుమారు కృష్ణవయస్సే. ఆశావాది, చేతికి చిక్కిం దాన్ని ఉపయోగించుకోవటం బాగా చేతనవును. క్రిష్ణ సేపిహతుడు.
- నాగరాజు : అరుణరావు వయస్సు. అతనితోపాటు కాలేజీలో చదువుచూ ఆదర్శాకోసం, మంచికోసం బ్రతికే మంచి యువకుడు.
- శాంతి : రామయ్య కూతురు, క్రిష్ణ చెల్లెలు. పెళ్ళికావల్సినపిల్ల.
- వ్యక్తి : నాగరాజు తోటి విద్యార్థి.
- మరికొన్ని కంఠస్వరాలు : నాగరాజు తోటి విద్యార్థులు.

“ ఇం ద ధ ను స్సు ”

నా ట కం

(ముందు తెర తొలగింది)

(లో తెర తొలగింది కొంతవరకు. ఈ లోపల ఎడమవైపు నుంచి పరు గెత్తుకుంటు ‘శివం’ వచ్చి తెగముందు నుంచుని)

శివం : (పెద్దగా అతుస్తూ) అపండి. వీల్లేదు. ఈ తెర తీయటానికి వీల్లేదు. (తెర పట్టుకున్నాడు)

(రెండవ వైపు నుంచి ‘సుందరం’ మోకాలికి అడ్డం పడుతున్న పంచను పైకి ఎత్తిపట్టుకుని హడావుడిగా వస్తూ)

సుందరం : ఏమిటండి శివంగారూ... తొలగిపోయే తెరను మధ్యలో ఆపే స్తారు...?

సత్యం : (సుందరం వెనకాల నుంచి వస్తూ) మరి ఆపరూ...

సుందరం : సత్యంగారూ, మీరూ వచ్చారన్నమాట.

సత్యం : నేనెక్కడికి పోయాను యిప్పుడు తిరిగి రావటానికి.

సుందరం : మరి యింత సేపటి నుండి ఎక్కడున్నారు.

సత్యం : మీ పక్కనే వున్నాను సుందరంగారూ.

సుందరం : మరి కనపళ్లేదు.

శిడిం : మీకు యిప్పుడు కనపడేట్లు వుంటేగా... మీరంతా ఊహలోకంతో వుంటే...

సత్యం : నేనేం లేను ఊహ లోకంలో.

సుందరం : అయితే నేనున్నానంటారు.

సత్యం : పోనీ, తగాదా ఎందుకు తెండి.

శివం : తగాదా ఏముంది.

సుందరం : అయితే, తొలగిపోయే తెరను ఎందుకని అంత గట్టిగా పట్టు కున్నట్లు....

సత్యం : పట్టుకోకపోతే తెర లేచిపోదూ...

సుందరం : అయితే, నాటకం మొదలుపెట్ట నివ్వనంటారు.

సత్యం : నాటకమేకదండీ ..ఎప్పుడూ మొదలెట్టినా మొదలెట్ట వచ్చు.

శివం : విషయం పూర్తిగా తేలందే తెర తొంగించటానికి నేను వొప్పు కోను.

సత్యం : అదీ నిజమే. తెర తొంగింతరువాత నాటకం దానంతట అదే జరిగి పోతుంది.

శివం : పాత్రలు వాటంతట అవే నడిచిపోయేదానికి యిక మనమెందుకు ?

సత్యం : పాత్రలు వాటంతట అవి నడవక మనం నడిపినట్లు నడుస్తాయా...

సుందరం : అవును. మనకు ఎలా సరదావుడితే అలా నడిపించుకోవాలి పాత్రల్ని.

సత్యం : ఒకే కథను ఎవరిష్ట మొచ్చినట్లు వారు మలుచుకోవచ్చు. అట్లా అయితే యిక నాటకంలో నిజం ఎక్కడుంటుంది.

సుందరం : నాటకం నిజమని ఏవరు చెప్పారండి. నాటక మంటేనే అబద్ధం అంటే నాటకం నాటకమే.

సత్యం : అయితేమటకు.

శివం : నాటకం నాటకమే అయినా మన అభిప్రాయాలకు విరుద్ధంగా పాత్రలు వాటంతట అవి నడిచిపోతూవుంటే మనం చూస్తూ ఊరుకోటానికి వీలేదు. (ఉదేక పడ్డాడు)

సత్యం : అలా ఆనవసరంగా ఉదేక పడకండి సార్.

సుందరం : అందుకే. నే మొదటనుంచి అంటూనే వున్నా సరే మన ముగ్గురిం కావాలని కొన్ని పాత్రలను ఎన్నుకున్నాం. మనిష్ట మొచ్చినట్లు వాటిని నడిపిద్దాం.

శివం : ఎవరిష్ట మొచ్చినట్లు వాళ్ళం నడిపిద్దాం.

సత్యం : ఎవరిష్ట మొచ్చినట్లు వాళ్ళం నడుపుకుందాం....సరే.

శివం : సరేనా. ఆ పాత్రలను పిలవండి. వాటికి చెప్పవలసినవన్నీ చెప్పేద్దాం.

సుందం : ఆగండి వాటినిన్నింటిని యిక్కడికి పిలవడం దేనికి.

సత్యం : మనమే ఇక్కడికి పోదామా.

శివం : ఏదో వొకటి త్వరగా తేల్చండి.

సుందరం : అయితే వుండండి....ఓ మిస్టర్....తెర తీసేయ్ (అని పెద్దగ సైదులోకి చూసి అన్నాడు.)

(తెర తొలగింది. ఒక సామాన్యుని యింటి మధ్య భాగం కనపడింది.)

సత్యం : ఇది ఎవరిల్లు.

సుందం : ఈ యింటాయన్ని పిలవమంటారా.

శివం : అయినా, యీ ఇల్లు ఆయనది. ఒక్కడిదే కావాలనేముంది.

సత్యం : మీరు ప్రతిదానికి ఎందుకండి అలా కరిచినట్లు అరుస్తారు.

సుందరం : వారిది ఉడుకుర క్తం. కొంచెం ఘాటు.

శివం : సరేగాని, యిక మన పాత్రలను పిలవండి.

(పిలచినప్పుడు పాత్రలు బొమ్మల్లాగా నడిచివస్తాయి)

సుందరం : రామయ్యా (అని పిలిచాడు. రామయ్య వచ్చాడు.) రామయ్య యీ యింటి....

శివం : అదిగో....అదే వద్దంటున్నాను.

- సత్యం : పోనీలేండి వాళ్ళ వాళ్ళ బంధుత్వాలు మన కెందుకు. ముండు అందర్నీ పిలవండి.
- సుందరం : పర్వతాలూ (పర్వతాలు వచ్చాడు.)
- సత్యం : క్రిష్టా (క్రిష్ట వచ్చాడు.)
- శివం : నాగరాజూ (నాగరాజు వచ్చాడు.)
- సుందరం : అరుణా....
- సత్యం : అరుణ అంటే మొగా....అదా....? (అరుణ వచ్చాడు.)
- సుందరం : మొగాడేనండి....రంగారావ్ (రంగారావు వచ్చాడు.)
- శివం : రంగారావు నువ్వేనా (అవునన్నట్లు రంగారావు తల ఊపాడు)
- వ్యక్తి : సార్. నన్ను వుండమిన్నాడుగా.
- సుందరం : ఉండూ. నువ్వు ఒక ఎక్స్ప్రెస్ వేషం వెయ్యి.
శాంతీ....(శాంతి వచ్చింది)
ఇవండీ పాత్రలు.
- శివం : కానీ మరికొన్ని పాత్రలు అవసరమైతే....
- సుందరం : అవసరాన్నిబట్టి కొత్త పాత్రల్ని కూడా సృష్టించుకోవచ్చు.
- శివం : కానీ, మరి పాత్రలు ఎక్కువైతే నాటకం ప్రదర్శించటం కష్టం సార్. మన నాటక సమాజాలు బీదవి కదా.
- సత్యం : అలాగే....చూడండి. ఇంతవరకు వీటిలో ఒక పాత్రకు మరొక పాత్రకు ఏమి సంబంధం లేదు. మానవుడు పుట్టకముందు యీ శరీరాలకు ఏమీ సంబంధం లేనట్లు.
- శివం : ఇప్పుడు మనం సంబంధాలు కలిపిస్తాం-నడిపిస్తాం....
- సుందరం : అయితే ముందు ఎవరు యీ పాత్రలకు జీవం పోసి ఆడిస్తారు.
- సత్యం : ఆ సరదా ముందు మీరే తీర్చుకోండి.

శివం : పోసీలెండి.... అలాగే కానివ్వండి.

సుందరం : అయితే, మీరిద్దరూ కొంచెం దూరంగా నుంచోండి.

(శివం, సత్యం దూరంగా వెళ్లి నుంచున్నారు.)

సుందరం : (పాత్రల్ని) అందరూ యిలా దగ్గరకు రండి.

(పాత్రలన్నీ బొమ్మల్లాగా సుందరానికి దగ్గిరిగా గుమికూడాయి.)
ఇప్పుడు నేను చెప్పే యీ రహస్యాన్ని విని మీరు మీకు అప్ప
గించిన కార్యకూహాన్ని సక్రమంగా నిర్వహించండి.

(బొమ్మలు తల లూపాయి.)

(సుందరం వాటి దగ్గరకు వెళ్లి ఏదో రహస్యం చెప్పాడు.) ఇక
మీరంతా వెళ్ళిపోండి.

(బొమ్మలు 'ఇహిఇహి' అని నవ్వుకుంటూ ఇటుకొన్ని, అటు
కొన్ని వెళ్ళిపోయాయి.)

ఇక మనం వెళ్ళిపోదామా ?

సత్యం : వెళ్ళటం కాదు మనం యిక్కడే వుండాలి.

సుందరం : ఎందుకు.

శివం : కొంచెం అవసర మొస్తే ప్రాంటింగ్ చేయటానికా. అలా ప్రాం
టింగ్ చేయకూడదు సార్.

సత్యం : ఇదేం కాంపిటిషన్ కాదుకదండి.... పోసీ పదండి ఆ పక్కన
కూర్చుందాం.

సుందరం : (పోతూ) లైట్స్ ఆఫ్ అండ్ ఆన్....

(లైట్లు ఆరి వెలిగాయి. రంగం ఖాళీగా వుంది)

(ఇంతలో బైటనుంచి క్రిష్ణ హడావుడిగా వస్తూ)

క్రిష్ణ : శాంతి....శాంతి....నాన్నా....నాన్నా....

(శాంతి లోపల్నించి వచ్చింది.)

శాంతి : ఏమిటిరా అంత హుషారుగా కేక వేస్తున్నావ్.

క్రిష్ణ : అవును హుషారుగా వుంది గనక హుషారుగా కేక వేస్తున్నాను.

శాంతి : ఎందుకో అంత హుషారుగా.

క్రిష్ణ : నీ పెళ్లి కుదిరిందని...

శాంతి : లేకపోతే నీ పెళ్లి కుదిరిందనా....

క్రిష్ణ : అంతకన్నా మంచి విషయం.

శాంతి : ఏమిటది.

క్రిష్ణ : నేచెప్పను.

శాంతి : అబ్బ. చెప్పరా....

క్రిష్ణ : చెప్తాను. ముందు కాస్త వేడి కాఫీ యిస్తే అప్పుడు చెప్తాను.

రామయ్య : (బైట నుంచి వస్తూ) ఎందుకమ్మా వేడి కాఫీ....

శాంతి : ఏదో శుభవార్త తెచ్చాడు నాన్నా క్రిష్ణ.

రామయ్య : వాకి, నీకూ శుభవార్త కూడాను (విసుగు కనిపించింది.)

శాంతి : నాన్నా.

క్రిష్ణ : అదేమిటి నాన్నా అట్లా అంటావ్.

రామయ్య : ఏమన్నా నమ్మ. ఉన్నమాట అన్నాను. మనింట్లో ఏదైనా శుభ వార్తనే బ్రతికుండగా వింటానని నాకు నమ్మకం లేదు.

క్రిష్ణ : కాని, నాన్నా....

రామయ్య : ఈ జన్మలో వీడికి ఉద్యోగం రాదు. నీకు పెళ్లికాదు.

శాంతి : ఇప్పుడు నా పెళ్లికి తొందరేం వచ్చింది నాన్నా.

రామయ్య : నీ పెళ్లికి తొందర లేదమ్మా-నిజమే. నీకు తొందర లేక పోవచ్చు. ఎందుకంటే నువ్వు తొందరపడటం మర్యాద కాదుగనక

శాంతి : మర్యాదల కోసం పెళ్లిళ్ళవుతాయా నాన్నా.

రామయ్య : కాదమ్మా. పెళ్లిళ్లు కావలసిన సమయంలో కాకపోతే యిటు యింట్లోను, అటు బైటా వ్యక్తిగత మర్యాదలు. కుటుంబ మర్యాదలు మంటకలిసి పోతై.

శాంతి : మన చేతుల్లో ఏముంది నాన్నా....

రామయ్య : లేదమ్మా లేకనే యిట్లా కాలానికి గుడ్లప్పగించి చూస్తూ కూర్చున్నాం.

శాంతి : పోనీలే నాన్నా. ఇప్పుడు నా పెళ్లి సంగతికేం గాని, అన్నయ్య ఏదో మంచి కబురు తెచ్చానంటున్నాడు....నీకూ, వాడికి కూడ కాఫీ తెస్తానుండండి.

(లోపలికి వెళ్ళింది)

రామయ్య : ఏమిటా ఆ మంచి కబురు.

(క్రిష్ణ జేబుచోంచి ఒక కవరు తీసి తండ్రి కిచ్చాడు. రామయ్య కవరులోని కాయితం తీసి చదివాడు. సంతోషంతో)

శాంతి, శాంతి !

(ఇంతలో బైట నుంచి పర్వతాలు ఒక సంచితో వచ్చాడు.)

శాంతి : ఏమిటి నాన్నా (వచ్చింది)

పర్వతాలు : ఏమిటి బావా 'శాతం శాతం' అంటున్నావ్ యింతకు మునుపు ఏదో యుద్ధం జరిగినట్లు.

రామయ్య : నీ కళ్ళకు అన్నీ యుద్ధాలు, రాజకీయాలే కనపడతాయిలే. అవునూ-ఇదేనా రావటం.

- పర్వతాలు : సరాసరి సిటీ-అదే రాజధాని నుంచే వస్తున్నా. అమ్మాయ్ శాంతి-ఏదీ కాస్త టీయో-కాఫీయో-సె లో-వోవల్వినో-హర్మి కోసం..
- క్రిష్ణ : మావయ్యకు వీటిల్లో ఏదిచ్చినా ఫరవాలేదు పాపం....
- పర్వతాలు : అవునమ్మా, ఎక్కడ ఏది వీలైతే అదే మహా ప్రసాదంలాగా తినాలి, తాగాలి మరి....మన వృత్తి రాజకీయం కదా..
- శాంతి : అయితే! మంచి నీళ్లు తెస్తానుండు మావయ్యా తాగుదువుగాని....
- క్రిష్ణ : ఇంతటి రాజకీయం మావయ్యకు వట్టి మంచినీళ్ళా....
- రామయ్య : మావయ్య ఏమీ అనుకోడు లేరా. ఇదే అవ్వతం బాగా తాగి పెదిమలు తుడుచుకుంటాడు,
- శాంతి : ఉండండి నాన్నా-మావయ్యను మరి అంత అటలు పట్టిస్తే కోపం వస్తుంది.
- రామయ్య : ఆ భయం నీకేమైనా వుందేమో కానీ, నాకేం లేదు.
- క్రిష్ణ : మధ్య దానికెందుకూ భయం ?
- పర్వతాలు : మా అబ్బాయికి దాన్ని చేసుకోనంటానేమోనని.... కానీ అలా అనను....ఉహూఁ....అనను.... అదే రాజకీయం....
- రామయ్య : ఇంకేం శాంతి, మీ మావయ్యకు వెంటనే కాఫీ యివ్వు....
- శాంతి : (నవ్వి) పోనాన్నా. (లోపలికి వెళ్ళిపోయింది)
- పర్వతాలు : ఆ...ఏమిటి బావా...మూవాడు ఏమంటున్నాడేమిటి.. బాగా చదువుతున్నాడా (తాపీగా అన్నాడు.)
- రామయ్య : ఇప్పుడు వాడు యిక్కడ వుండటం లేదయ్యా బావా...
- పర్వతాలు : అదేమిటి...మళ్ళీ యిక్కడ మరో రాజకీయమా...
- క్రిష్ణ : మా యింట్లో రాజకీయాలేమీ వుండవు మావయ్యా...కానీ...
- పర్వతాలు : మూవాడే రాజకీయం లేవనెత్తాడేమిటి...అబ్బ..ఎన్నాళ్ళకు నాబిడ్డ అనిపించుకున్నావురా నా తండ్రి.

రామయ్య : అదేంలేదు బావా, వాడికి యిక్కడ చదువు బాగా సాగదేమోనని.

పర్వతాలు : నీ కనుపూనం వచ్చిందా, లేకపోతే, వాడికే తట్టిందా...

క్రిష్ణ : వాడు యిక్కడ చాలా యిబ్బందులు పడుతున్నట్లనిపించింది.

రామయ్య : వాడు కూడా చూచాయగా అదే అన్నాడు.

పర్వతాలు : ఏమని-

రామయ్య : ఏముంది. ఇక్కడ వాడి స్నేహితులు వాళ్లు వచ్చి చదువుకోటానికి వీల్లేకుండా వుందీ...

క్రిష్ణ : కేరలం ఒకరో యిద్దరో మొగ స్నేహితులైతే అంత యిబ్బంది వుండేది కాదు వాడికిగాని, మాకుగాని.

పర్వతాలు : అంటే ఆడపిల్లలు కూడా మావాడికోసం రాత్రిళ్ళు వస్తున్నారా.?

క్రిష్ణ : శృంగారం వస్తోంది .

(శాంతి మూడు గ్లాసులతో కాఫీ, ఒక గ్లాసు మంచినీళ్లు తెచ్చింది. రామయ్యకు, క్రిష్ణకు కాఫీ గ్లాసులు యిచ్చింది. మంచి నీళ్ళ గ్లాసు పర్వతాలకిచ్చింది)

పర్వతాలు : (తలమీద బోపీ తీసి దాంతో గ్లాసు పట్టుకుని తీసుకున్నాడు)
వేడి వేడి కాఫీ అనుకున్నాను..మళ్ళీ ఇక్కడొక రాజకీయమా..

శాంతి : (నవ్వింది)

క్రిష్ణ : ఏం మావయ్యా, కాఫీ ఉప్పగా వున్నయ్యా.

పర్వతాలు : ఇవి చల్లటి మంచి నీళ్ళురా అల్లుడూ.

రామయ్య : చాలైవే శాంతి. అంత పెద్ద మావయ్యతో సరసమా.?

పర్వతాలు : నాతో ఎందుకే సరసం. మావాడితో ఆడాలిగాని.

శాంతి : పో మావయ్యా (అంటూ కాఫీ గ్లాసు యిచ్చి, మిగతా గ్లాసులతో తోపలికి వెళ్ళింది)

- పర్వతాలు : ఊహ... (కాఫీ తాగి)...ఇంతకూ ఏమిటి మా అరుణ సంగతి.
- రామయ్య : మరేం లేదు. వాడిక్కడ యిబ్బంది పడుతున్నట్లు నటించటం నా కిష్టం లేదు
- పర్వతాలు : పైగా మీరు కూడా యిబ్బంది పడుతున్నారాయెను.
- క్రిష్ణ : మాకేం యిబ్బందులు మావయ్యా - !
- పర్వతాలు : పైకి మీరు వొప్పుకోక పోయినా మీరు యిబ్బందుల్లో వున్నమాట నిజమేగా.
- రామయ్య : మావయ్యకు తెలియందేముంది మన సంగతి.
- పర్వతాలు : అందుకే కదా బావా, ఎలాగయినా, వీలు చూసుకుని-ఆట్టే రాజ కీయాలు లేకుండా, మా వాడికి మీ అమ్మాయిని చేసుకుని, మీ బరువు తగ్గించి. కొంత సాయం చేయాలని..
- క్రిష్ణ : నీ రాజకీయం -
- రామయ్య : అయినా, అరుణకు చదువు అబ్బేట్టు లేదు బావా...
- పర్వతాలు : ఎందుకు అబ్బదూ ... అబ్బాలి ... అందుకేగా వాణ్ణి యిక్కడ వుంచింది.
- రామయ్య : ఇన్నాళ్లు వాడి సంగతి పట్టించుకోకుండా, యిప్పుడు బి.ఎ, ఒక్క డెబ్బలో ప్యాసవ్వాలంటే ఎట్లా ...
- పర్వతాలు : అవ్వాలి బావా, వాడు బి.ఎ, ప్యాసవ్వాలి మార్కులు వచ్చినా రాకపోయినా-వాడికి చదువు వచ్చినా రాకపోయినా-వాడు ఆ రెండు అక్షరాలు తెచ్చుకోవాలి.
- క్రిష్ణ : ఏమిటి అంత తొందర...
- పర్వతాలు : తొందరే...ఛాన్సులు...లక్కి ఛాన్సులు...
- రామయ్య : అంటే.

పర్వతాలు : ఏముంది. వాడు ప్యాసవ్వాలి. ఉద్యోగం రావాలి...శాంతిని వాడికి చేసుకోవాలి. నీ బరువు తగ్గించాలి. మిమ్మల్ని సంతోష పెట్టాలి.

క్రిష్ణ : మా అమ్మ పోతూపోతూ శాంతి పేర రాసిన ఆ ఎకరం పొలం మీకు దక్కాలి. అది వెంటనే అమ్మాలి. రాజకీయాల్లో తగలేయాలి ...

పర్వతాలు : అంతమాట అనకూడదు. రాజకీయాల్లో పెట్టాలనుకోటం డబ్బు తగలేయటానికి కాదు. అక్కడే వుంది రాజకీయం. ఎలక్షన్లలో నిలబడాలి.

క్రిష్ణ : పంచాయతి ఎలక్షన్లలోనా...

పర్వతాలు : పంచాయతీ కాదు మున్సిపాలిటీ కాదు. కేవలం ఎమ్.ఎల్.ఎ. అవ్వాలి.

క్రిష్ణ : అయితే

పర్వతాలు : ముందు ఎమ్ ఎల్ ఎ. అయితే, తరువాత రాజకీయం చేసి మినిస్ట్రీలో మినిస్టరవ్వాలి. అప్పుడు మిమ్మల్ని. దేశాన్ని ఉద్ధరించాలి.

రామయ్య : మొదటినుంచి నువ్వు యిటువంటి దేశోద్ధరణలో మునిగి తేలుతుండబట్టే, నీకొడుకు తాడూ బొంగరం లేకుండా యిలా అయినాడు, నీ పెళ్ళాం అట్లా మంచానపడి తీసుకొంటోంది. అసలు నీ పెళ్ళాం పిల్లల్ని నువ్వు ఒక్కరోజైనా పరామిర్శించావా బావా.

పర్వతాలు : ఇట్లా పరామిర్శించటానికి ట్రైమెక్కడుందయ్యా. అంతా రాజకీయం. అందుకే రాజకీయాలు ముందు... అంటే దేశోద్ధరణ ముందు, తర్వాత మిగతాది. అలా తిరుగుతుండబట్టే యిన్నాళ్ళకి, నా కాళ్ళ బలపాలు కట్టే సమయానికి, నా నడుం వంగి పోయే సమయానికి, యిప్పటికి ఎలక్షన్లలో నిలబడటానికి టికెట్టు యిస్తామని చూచాయగా మొన్న అన్నారు మావాళ్ళు.

క్రిష్ణ : ఇంత యిదయినా యింకా చూచాయగానా.

రామయ్య : అయినా, వాళ్ళు సీటు యిచ్చారే అనుకో.

పర్వతాలు : సీటుకాదు టిక్కెట్టు.

రామయ్య : అదేలేవయ్యా యిచ్చారే అనుకో - నువ్వు ఎలక్షన్లో గెలవాలికదా ముందు. గెల్చింతర్వాత మీ పార్టీవాళ్ళకు మెజారిటీ రావాలికదా.

పర్వతాలు : నూ పార్టీవాళ్ళకి మెజారిటీ రాకపోవటమేమిటి. ఏపార్టీకి మెజారిటీ వుంటే ఆ పార్టీయే మన పార్టీ. అందుకే మనం అన్ని పార్టీల తోనూ రాజకీయం చేయటం.

క్రిష్ణ : ఈ విషయం అన్ని పార్టీలవారికి తెల్సా మావయ్యా.

పర్వతాలు : అదే రాజకీయం. అస్సలు తెలీదు. అందుకే ఒకళ్ళ దగ్గరకు టోపీ యిట్లా పెట్టుకుని, మరొక పార్టీకి వెళ్ళేటప్పుడు టోపీ యిట్లా తీసి అట్లా పెట్టుకుని, ఇంకో పార్టీ దగ్గరకెళ్ళేటప్పుడు చుట్ట వెలిగించి, మరింకో పార్టీ దగ్గరకు వెళ్ళినప్పుడు ఎంగిలి బీడి (నాదే నుకో) నోట్లో పెట్టుకుని, టోపీ దాచిపెట్టి - అట్లా విడి విడిగా రకరకాల వేషాలువేసి, విశేషాలు, భాషలు మార్చి రాజకీయం చేస్తూంటాం.

క్రిష్ణ : ఇట్లా నువ్వు దేశోద్ధారణ చేస్తుంటే మరి, మీ యింటి ఉద్ధారణ ?

పర్వతాలు : మనలాగే మరో దేశోద్ధారకుడు. రాజకీయాల్లో రహస్యమే యిది. మనం మరొకళ్ళ పనులు చేసుకుంటూ పోతుంటే, మన పనులు మరొకళ్ళు చూసుకుంటూ పోవటమే.

సుందరం : (లోపలికి వచ్చి కేకలు వేశాడు) పర్వతాలు నీకేమైనా బుద్ధివుందా?

పర్వతాలు : రాజకీయాల్లో అదెక్కడుంటుందిసార్. (అందరూ బొమ్మలై నారు)

సుందరం : (అందర్నీ) నోరుముయ్యండి. ఏమిటి. నేను చెప్పిందేమిటి. మీరు చేస్తున్నదేమిటి. ఇట్లా చెత్త మాట్లాడుకుంటూ కూర్చుంటే ప్రేక్షకులకు బోరుకొట్టదూ.

పర్వతాలు : అప్పుడప్పుడు జోకులు వేస్తున్నాం కదండీ. పేక్షకులు నవ్వుతూనే వున్నారు.

సుందరం : మీ స్వంత కవిత్వం అనవసరం-ముందు నే చెప్పినట్లా చేయండి. కథను ముందుకు నడిపించండి.

పర్వతాలు } ఆలాగేనండీ. (బొమ్మల్లాగా అన్నారు)
రామయ్య }
క్రిష్ణ }

సుందరం : రెడి-హుషార్ (అంటూ వచ్చినవైపుకే వెళ్ళాడు)
(ప్రాత్రలన్నీ వొళ్ళు వురుచుకున్నయ్)

పర్వతాలు : ఈనొకడు మధ్యలో.... సరేకాని, బావా... మావాడు చెడిపోతున్నాడంటావ్.

రామయ్య : ఇంతవరకు ఏం జరిగిందో మనకేం తెలీదుగాని, ఇకముందు మాత్రం వాడు చెడిపోవటానికి ఆవకాశం లేకపోలేదు.

క్రిష్ణ : అని నా భయం మావయ్యా.

పర్వతాలు : నాకూ ఇప్పుడిప్పుడు భయమేస్తోంది. అయితే ఇప్పుడేం చెయ్యమంటావ్.

రామయ్య : ఏంచేస్తాం. బాగుపడమని చెపుతాం. చెడిపోవద్దంటాం.

పర్వతాలు : పోనీ వెంటనే శాంతినిచ్చి పెళ్ళిచేస్తే... ఇంటిపట్టున వుండి బాగుపడటానికి వీలుంటుందేమో.

రామయ్య : బాగానే వుంటుంది. ఇప్పుడే క్రిష్ణకు ఉద్యోగం వచ్చిందా ?

పర్వతాలు : ఇప్పుడు క్రిష్ణకు ఉద్యోగం వచ్చిందా ఏ రాజకీయం లేకుండానే.

రామయ్య : అవును. ఇదిగో (అర్థరు కాయితం యిచ్చాడు)

పర్వతాలు : (కాయితం తీసుకుంటూ) అబ్బ-అబ్బ-బావా నీ అదృష్టం యిప్పుడిప్పుడే బైటపడటం ప్రారంభించిందన్నమాట. (కాయితం చదివి ఇబ్బంది ముఖంతో) కానీ- బావా...

రామయ్య : కానీ... ఏమిటి.

పర్వతాలు : (మాట తప్పిస్తూ) అబ్బా ! ఇంత మంచి శుభవార్త యింత ఆలస్యంగా చెప్పావేం బావా... శాంతి... శాంతి...

శాంతి : (కోపల్నించి వచ్చి) పిల్చావా మావయ్యా.

పర్వతాలు : పిల్చానమ్మా. ఇదిగో మరో కప్పు కాఫీ వేడివేడిది పట్టుకురా.

రామయ్య : అబ్బరైదమ్మా. ఇందాక సువ్విచ్చిన కాఫీ దీనితాలూకే.

శాంతి : దేని తాలూకు నాన్నా.

రామయ్య : కృష్ణకు ఉద్యోగం వచ్చిందమ్మా.

శాంతి : నిజంగానా నాన్నా.

పర్వతాలు : నిజంగానేనమ్మా. ఇదిగో ఆర్డరు...

శాంతి : అన్నయ్య జీతం ఎంత నాన్నా.

క్రిష్ణ : ఎంతమ్మా చిన్న ! ప్రయివేటు కంపెనీలో గుమాస్తా ఉద్యోగంకదా.

పర్వతాలు : గవర్నమెంటుకన్న ప్రయివేటు కంపెనీ ఉద్యోగాలే మెరుగు.

రామయ్య : ఆరువందలు వస్తుందనుకుంటాను.

శాంతి : అబ్బ. ఆరు వందలు ! !

పర్వతాలు : మీ బావకూ ఈ బి.ఎ. ప్యాసయితే ఏదో కాస్త రాజకీయం చేసి అంతకన్నా పెద్ద ఉద్యోగమే యిప్పిస్తారే. ఆసలు బావా...నాకు వొప్పచెపితే ఈపాటికి మీవాడికి ఇంతకన్నా పెద్ద ఉద్యోగం యిప్పించే వాణ్ణిగా.

క్రిష్ణ : మూడేళ్ళబట్టి నీకు చెప్పిచెప్పి నోరు పడిపోయింది నాన్నకు. పోనీలే మామయ్యా, ఏదో ఉద్యోగం. ఈమాత్రంది యిప్పటికైనా వచ్చింది.

పర్వతాలు : శాంతీ, నువ్వు చదువుకుంటే నీకూ ఉద్యోగం వచ్చేదా. హాయిగా అప్పుడు మీ బావా, నువ్వు యిద్దరూ రెండుచేతులా సంపాదిస్తుంటే నేను ఏ రాజకీయం లేకుండా కాలిమీద కాలు వేసుకుని కాలక్షేపం చేసేవాణ్ణి.

క్రిష్ణ : మరి ఎలక్షన్లు ?

పర్వతాలు : అదేనోయ్ మనం ఎలక్షన్లలో గెలిచి, మినిస్టరయ్యి, మళ్ళీ ఎలక్షన్లలో డిపాజిట్ పోగొట్టుకుని, అప్పుడు ఇదంతా... సరేగాని, నాకు ఊళ్ళో పనుఁది. అలావెళ్ళి మళ్ళీ వస్తాను.

రామయ్య : ఒకసారి అరుణను కల్సుకోబావా ఎందుకయినా మంచిది.

పర్వతాలు : అక్కడికే మనం ఇప్పుడు పోవటం. అక్కడ వాడి రాజకీయం ఏమిటో తెల్సుకోవాలిగా. వస్తా (వెళ్ళాడు)

శాంతి : ఎందుకు నాన్నా మావయ్యతో చెప్పింది.

రామయ్య : ఏ విషయం.

క్రిష్ణ : నా ఉద్యోగం విషయం.

శాంతి : కాదు. బావమీద అవ్వీ యివ్వీ చెపితే మావయ్య బాధపడి బావను నానా మాటలంటే...

క్రిష్ణ : బావకు కోపంవస్తే నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోనంటాడు. అంతేనా...

శాంతి : నన్ను పెళ్ళి చేసుకున్నా, చేసుకోకపోయినా, బావమీద చాడీలు చెప్పటం మంచిదా నాన్నా.

రామయ్య : చాడీలేమున్నాయమ్మా. ఉన్న సంగతేగా... అదిసరేగాని, శాంతి ఒక్క విషయం అడుగుతాను చెప్పు.

శాంతి : ఏమిటి నాన్నా.

రామయ్య : ఎన్నాళ్ళబట్టో నిన్ను అడగాలనుకుంటున్నాను. ఎమిటంటే...

క్రిష్ణ : నేనుండచ్చా-లేకపోతే అలా బైటకు వెళ్ళరానా.

శాంతి : అంత రహస్యమా నాన్నా అది.

రామయ్య : రహస్యమేమీ కాదమ్మా. మీరమ్మ పోకముందు నిన్ను మీ బావ అరుణకిచ్చి చేయాలనుకునేది. అప్పటినుంచి ఇంతవరకు ఏదో కారణంగా జరగకుండా పోతూనేఉంది. ఏదైనా జరిగేముందు అసలు యింతవరకు నీ యిష్టాలను గురించి తెల్సుకోటం జరుగలేదు. అందుకని.

- శాంతి : నన్ను జవాబు చెప్పమంటావా నాన్నా.
- క్రిష్ణ : అదేగా నాన్న అంటున్నది.
- శాంతి : ఇప్పుడు తొందరేముంది నాన్న. తరువాత చూద్దాంలే. (రోపలికి వెళ్ళిపోయింది).
- రామయ్య : అదేమిటి అలా వెళ్ళిపోయింది.
- క్రిష్ణ : ఎందుకెళ్ళిందల్లా.
- రామయ్య : అరుణను చేసుకోవటం శాంతికి ఇష్టంలేదా.
- క్రిష్ణ : కన్నాళ్ళబట్టి అనుకుంటున్న దానికి అర్థాంతరంగా యిప్పుడు యిష్టం లేకపోవటానికి కారణం....?
- రామయ్య : ఈ లెట్టిన యిదివరకు మాత్రం యిష్టం వుందనిమాత్రం నమ్మక మేముంది.
- క్రిష్ణ : నువ్వు చెప్పేది మరీ బావుందినాన్నా.
- రామయ్య : అంతకన్నా ఏం చెప్పేదిరా.
- క్రిష్ణ : అసలు విషయమేమిటో తేల్చుకోకుండా దాన్ని అలా వదిలేస్తేఎలా!
- రామయ్య : జీవితంలో ఎన్ని వదిలేయలేదుగనక.
- క్రిష్ణ : నువ్వు ఇలా సన్యాసం పుచ్చుకున్నావు గనకనే మన సంసార విషయాలు ఎన్నాళ్ళు పోయినా ఒక కొబ్బిరి రాకుండా గాలిలో తేలుతున్నయ్.
- రామయ్య : ఇదంతా నా రోపమేనంటావా
- క్రిష్ణ : అలాఅని ఎదురుపడి అనలేనుగా, నాన్నా నువ్వు తల్చుకుంటే.
- రామయ్య : మనం తల్చుకుంటే ఏమవుతుందిరా.
- క్రిష్ణ : అవును నాన్నా. నువ్వు ఎప్పటివాడివి. నీ జీవితం దేశసేవలో దేశ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో తిరిగి ముక్కలై, శ్రమకు కరిగి కాల ప్రవాహంలో గుర్తింపులేకుండా కొట్టుకుపోయింది. దేశం నిన్ను క్రమేపి మరచిపోయిందికూడ.

రామయ్య : చాలావిషయాలు చెప్పావురా. నేను దేశ సేవచేసింది గుర్తింపు కోసంకాదు. సేవచేయటానికి.

క్రిష్ణ : కాని ఫలితం.

రామయ్య : ఫలితం ఆసించిచేసింది స్వార్థం అవుతుంది. నిస్వార్థంగా నలుగురితో కలిసి నలుగురి కోసం చేసింది తపస్సు అవుతుంది.

క్రిష్ణ : నీ తపస్సుకు మేమంతా దహించుకుపోయాం కదానాన్న.

రామయ్య : ఎంతహుటన్నావ్ నాన్నా

క్రిష్ణ : అవును నాన్నా. నీకున్నదంతా దేశ సేవకోసం దేశభక్తులకోసం హారతి కర్పూరంలాగా కరిగిపోయింది. కాని, కాలిపోని మేము మాత్రం మిగిలాం. చూడు దేశ స్వాతంత్ర్య చరిత్ర విననివాళ్ళు గాంధీగారిని చూడటంలేదుగదా. కనీసం జయన్నిగూర్చి వినని

వాళ్ళకూడా యీనాడు దేశ భక్తుల్లో ఎవరు ముందు ఎవరు వెనుక అని తాపత్రయ పడుతున్నారు. వాళ్ళనిచూడు. వాళ్ళ సంసారాలు చూడు. వాళ్ళ పిల్లల్ని చూడు, వాళ్ళ అదృష్టాన్ని చూడు.

రామయ్య : అంటే నువ్వనేది.

క్రిష్ణ : ఏముంది నీకున్న రాజకీయపు పలుకుబడిని ఏమాత్రం ఉపయోగించుకున్నా మాస్థితిగతులు మారిపోయివుండేవి. కాని, నువ్వు అట్లాచేయక, పైగా రోజులు కలిసిరాలేదని మామీద విసుక్కుంటే ప్రయోజనం ఏముంది.

రామయ్య : మీమీద విసుక్కుంటున్నానురా. నిజమే. అప్పడప్పుడు ఆలా అనిపిస్తుంది. కాని, అందువల్ల మీమీద ప్రేమలేదనికాదు. పరిస్థితులకు బెదిరిపోయికాదు. కాలప్రవాహంలో మనమూ కలిసి కదలి పోవటమే మనం చేయగలగాల్సింది. ఇదే నేనుచేస్తున్నదిబహుశా.

క్రిష్ణ : పోనీలేగాని అనవసరంగా నీమనసు కష్టపెట్టాను ఉమించునాన్నా కాని ఒక్కవిషయం.

రామయ్య : ఏమిటది.

క్రిష్ణ : అరుణ చదువు ఒకదారికి రాలేదు. వాడి ప్రవర్తనకూడా అంతగా బాగుండలేదని నీకూతెల్లు. శాంతి అరుణను పెళ్ళి చేసుకోవడానికి సుముఖంగా లేకపోవడానికి అదే కారణమేమో.

రామయ్య : ఈ అనుమానం నాకూవుంది. కాని దాని మనసులో వాణ్ణి చేసుకోవాలనే కోరిక గట్టిగావుంటే మనం ఏం చేయగలం. అందుకని అది తెల్సుకుందామనే దాన్ని అడిగింది కాని, శాంతి మనకన్నా తెలివికలది. పామూచావలేదు కదరా విరగలేదు.

(ఇంతలో అరుణ వచ్చాడు)

రామయ్య : ఏమిటిరా ఇంత హడావిడిగా వస్తున్నావ్

అరుణరావు : మరేంలేదు. నాన్న వచ్చాడటగా.

రామయ్య : ఊ వచ్చాడు

క్రిష్ణ : అయినా నీకెలా తెల్సింది.

అరుణ : ఎలాగో తెల్సింది. అయినా అదేమంత కష్టమైన పనిగనకనా.

క్రిష్ణ : అవున్నే, నీకు కావల్సినంతమంది స్నేహితులు, అందులో ఏఒక్కరైనా చెప్పచ్చు.

అరుణ : అవును ఇంతకూ ఆయన ఎక్కడికి వెళ్ళాడు.

రామయ్య : నీకోసమే వెళ్ళాడు.

అరుణ : ఎక్కడికి

క్రిష్ణ : ఎక్కడికో తనూ చెప్పలేదు,

అరుణ : అయితే నేనిక్కడుంటుంటేదని ఆయనకు చెప్పారన్నమాట,

రామయ్య : నేరంగా ఎమీ చెప్పలేదురా.

అరుణ : మీరు ఎలాచెప్పినా, అది ఆయనకు నేరంగా తోచివుండచ్చు.

క్రిష్ణ : నేరంగా చెప్పలేదుకాని, ఉన్నసంగతి మాత్రం చెప్పారు,

రామయ్య : అవునా నువ్వు బాగుపడాలని తాపత్రయపడుతున్న మీనాన్న
తరువాత అమాంతం ఒక్కసారిగా ఆశాభంగం పొంది.

అరుణ : గుండె ఆగి చావకుండా వుండేందుకు యిట్లా ముందుగానే కొంచెం
చిన్న మోతాదులో నేనాలు చెప్పారన్నమాట సరే వస్తా,

రామయ్య : మళ్ళీ ఎక్కడికెళ్తున్నావ్

అరుణ : మా నాన్నకోసం.

క్రిష్ణ : నీకోసం ఆయన, ఆయనకోసం నువ్వు.

అరుణ : ఎవరికోసం ఎవరమైనా మేమిద్దరమేగా యిక్కడ. వస్తా. ఒకవేళ
మళ్ళీ నాన్న యిక్కడకువస్తే యిక్కడే వుండమను. (వెళ్ళాడు)

శాంతి : (లోపలినుంచి వచ్చి) ఎందుకునాన్నా బావను అంతగా బాధ
పెడతారు.

క్రిష్ణ : ఉన్నసంగతి అనటంలో తప్పేముంది.

రామయ్య : నువ్వెలాగు వాణ్ని చేసుకోవుగా, ఇక నీకేందుకు వాణ్నిగురిం
చిన బాధ,

శాంతి : నేను బావను చేసుకున్నా చేసుకోకపోయినా యిలాచేయటం
నాకు నచ్చలేదు నాన్నా.

రామయ్య : వాడెలాగయినా బాగుపడాలనే నా తాపత్రయంకూడ, ఉన్న
విషయం వాళ్ళ నాన్న దగ్గర దాస్తే మీ మామయ్యను మోసం
చేసినట్లే కదమ్మా అందుకే మామయ్యఅయినా వాణ్ని అడుపులో
పెట్టుకుంటాడని ఉన్న విషయం చెప్పాను. చూడు, నేను అలా
వెళ్ళి సోమనాథం బాబాయికి క్రిష్ణకి ఉద్యోగం వచ్చిందని చెప్పి
వస్తా. పాపం. ఎంతో సంతోషిస్తాడు. (వెళ్ళాడు)

శాంతి : బావకు కోపం వచ్చినట్లుంది.

క్రిష్ణ : వస్తే ఏం చేస్తాడు. అంతగా అయితే నిన్ను చేసుకోడు అంతేగా.

- శాంతి : బావగురించి ఏం మాట్లాడినా ఎందుకునా నా పెళ్ళిగురించి మాట్లాడుతారు.
- క్రిష్ణ : బావ బాగుపడాలని మేమెందుకు అనుకుంటున్నామంటావ్. వాడు చెడిపోతాడని మేము ఎందుకు బాధపడుతున్నామంటావ్.
- శాంతి : ఎంత స్వార్థంరా మీకు.
- క్రిష్ణ : కాకపోతే వాడెలాపోతే ఎవడికి కావాలి.
- శాంతి : మీకెవరికీ అఖిరేకపోయినా బావ బాగుపడాలి. మనిషిగా బాగుపడాలి. మనిషిగా బతకాలి.
- క్రిష్ణ : పోనీ, బావ బాగుపడి ఒకదోవకు వస్తే, అప్పుడైనా నువ్వు చేసుకుంటావని.
- శాంతి : నేను బావను పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే బావను బాగుచేయటానికి మీరంతా ఏదో చేస్తారన్నమాట. అంతేనా...
- క్రిష్ణ : లేకపోతే, వాడెలాపోయినా మనం ఎందుకు బాధపడాలి.
- శాంతి : బావను బాగుచేయటం మీకు బాధగా వుందన్నమాట. సరే... (లోపలికి వెళ్ళింది)
- క్రిష్ణ : శాంతీ... శాంతీ... (లోపలికి తొంగిచూసి) పోనీలేగాని, నేనలా బైటకు...
- రంగారావు : (లోపలికివచ్చాడు) నేను లోపలకువస్తుంటే నువ్వు బైటకెళ్తావురా.
- క్రిష్ణ : ఇదేనా రావటం.
- రంగారావు : ఇదే రావటం-సరాసరి ఇక్కడికే రావటం-అదిసరే... నువ్వెక్కడికి పోవటం.
- క్రిష్ణ : నాకు ఉద్యోగం వచ్చింది.
- రంగారావు : నీకు ఉద్యోగం వచ్చిందా.
- క్రిష్ణ : ఏం, నాకు ఉద్యోగం రాకూడదా ?!
- రంగారావు : రావచ్చు. కాని, ఎలా వచ్చిందా అని-

క్రిష్ణ : ఎట్లాగోట్లా వచ్చింది.

రంగారావు : ఏ ఉద్యోగం. గవర్నమెంటులోనా, బ్యాంకులోనా

క్రిష్ణ : ప్రయివేటు కంపెనీలో.

రంగారావు : అదే, ఏ కంపెనీలో.

క్రిష్ణ : ఈ వూళ్ళో వున్న గ్లాస్ కంపెనీలో. అవునూ నువ్వెందుకు వచ్చావ్ ఇంత అకస్మాత్తుగా.

రంగారావు : మరేముంది. నేనూ ఉద్యోగం కోసమే.

క్రిష్ణ : ఎక్కడ ?

రంగారావు : నువ్వు చెప్పిన ఈ వూళ్ళోని గ్లాసుకంపెనీలో.

క్రిష్ణ : ఏం ఉద్యోగం ?

రంగారావు : అదేరా - ఈమధ్య ఎడ్రర్ టైజ్ చేశారటగా - దానికి.

క్రిష్ణ : వాళ్ళు ఒక్క గుమస్తా కోసమేగా పేపర్లో వేసింది.

రంగారావు : వాళ్ళు కేవలం వెయ్యాలి గనుక పేపర్లో వేశారుట.

క్రిష్ణ : అంటే ?

రంగారావు : అంటే, పేపర్లో వేసింది కేవలం పోస్టల్ ఆర్డర్ కోసం.

క్రిష్ణ : అవును, అప్లికేషన్ తోపాటు 5 రూపాయల పోస్టల్ ఆర్డరు పంపించమన్నారుగా

రంగారావు : అట్లా పంపిస్తే మొత్తం ఐదువందల అప్లికేషన్లు వచ్చాయట.

క్రిష్ణ : అందులో ఇంటర్వ్యూ పెట్టి నాకిచ్చారు ఆ ఉద్యోగం.

రంగారావు : కాని, ఆ ఉద్యోగం ఇప్పిస్తాననే నన్ను యిక్కడికి రమ్మన్నాడు.

క్రిష్ణ : ఎవరు ?

రంగారావు : మా బాబాయ్. అంటే మీ మామయ్య.

క్రిష్ణ : నాకు ఆర్డరు వేశారుగా. ఇదిగో - ఇంక నీకెలా ఇస్తారు. అయినా, నువ్వు ఇంటర్వ్యూకు వచ్చావా ?

రంగారావు : ఇంటర్వ్యూకు వచ్చేట్లయితే ఇంక ఈనను పట్టుకోవటం దేనికి.

క్రిష్ణ : అసలు నువ్వు అప్లికేషన్ నా పెట్టానా ?

రంగారావు : లేదు. ఈ ఉద్యోగం సంగతి నాకసలేమీ తెలీదు. నిన్న మీ మామయ్య మా పూరొచ్చి మా మావయ్యతో మాట్లాడుతుంటే నా ఉద్యోగం గొడవ వచ్చిందట. అప్పుడు, ఈ గ్లాసుకం పెనీవాళ్ళు తనకు తెలుసుననీ, అక్కడ ఈమధ్య ఒక ఖాళీ వచ్చిందనీ దాన్ని నాకు ఇప్పిస్తాననీ అన్నాట్ట.

క్రిష్ణ : అట్లాగా.

రంగారావు : అవీ ఇవీ ఏవో ఖర్చులుంటాయి, అందుకోసమని బదువందల రూపాయలుకూడ మా మావయ్య దగ్గర్నుంచి బాబాయ్ అంటే మీ మామయ్య తీసుకున్నాట్ట.

క్రిష్ణ : ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని లంచం తీసుకున్నాడా ?

రంగారావు : అబ్బే. లంచం కాదుట ఏవో పై ఖర్చులకు మాత్రమేట. పోస్టింగే గాని. నీకు ఉద్యోగం వచ్చినందుకు నాకు చాలా సంతోషం.

క్రిష్ణ : రేపొచ్చి చేరమన్నారు

రంగారావు : ఇంకేం గుడ్ లక్. మీ మావయ్య యివ్వాలి ఇక్కడికి వస్తానన్నాట్ట. మరికా రాలేదా ?

క్రిష్ణ : వచ్చాడు.

రంగారావు : తోపలున్నాడా.

క్రిష్ణ : అట్లా బైటకు వెళ్ళాడు.

రంగారావు : మరి వస్తారా. మీ మావయ్యను కల్సుకోవాలిగా మరి.... తను చెప్పినట్లు నేను రాలేదని తరువాత నన్ను కోప్పడవచ్చు. వస్తా. (బైటకు వెళ్ళాడు రంగారావు)

క్రిష్ణ : వెళ్ళిన రంగారావువైపు చూస్తూ) ఈ ఉద్యోగంకూడా పోతుంది. ఈ జన్మలో యిక ఉద్యోగం రాదునాకు.

(క్రిష్ణ నిస్సృహలో ద్రావరులోంచి ఒక కవరుతీసి అందులోంచి డిగ్రీ కాయితం తీశాడు. దాన్ని చేత్తో పట్టుకుని తదేకంగా చూస్తూ సైజి ముందుకు వచ్చాడు)

క్రిష్ణ : ఓ మైడియర్ డర్టీ డిగ్రీ. నువ్వు దండగ. 15 ఏండ్ల టీవీత కాలాన్ని వృధాచేసి, నానా అగచాట్టుపగి, శ్రమపడి చదివితే గాని నువ్వు నన్ను అనుగ్రహించలేదు. నీ అనుగ్రహంవల్ల నేను తెల్లకాలరు వాణ్ణయిపోయాను. కనీసం శరీరకష్టం చేసి బ్రతక టానికికూడ నువ్వు అడ్డమొస్తున్నావ్. నాకు బ్రతుకుతెరువు చూపించలేక నా బ్రతుకుకే అడ్డంగా నిలిచిన నిన్ను క్షమించటం నా బలహీనత. (కాయితానికి అగ్గిపుల్ల అంటించాడు) తగలపడు బాగా తగలపడు. బూడిదదై పో-మసైపో-నాలో 'పట్టభద్రుడనే' అహంన్ని చావనీ. నేను సాధారణ మనిషినని గుర్తుతెచ్చుకోనీ. నీవల్ల నాలోంచి తొంగిచూసే అజ్ఞానాన్ని అంతం కానీ. నాలోని మానవతా శక్తిని మేలుకొలుపు.

(కాయితం పూర్తిగా తగలపడింది. తను కుర్చీలో కూలగడిపోయాడు. లోపల్నుంచి శాంతి వచ్చింది.)

శాంతి : అదేమిటా అట్లా ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నావ్.

క్రిష్ణ : ఏంలేదు.

శాంతి : ఎదో మాట్లాడుతున్నావు, ఎవరితో.

క్రిష్ణ : ఎవరితోనూ లేదే.

శాంతి : అయితే నీలో నువ్వే మాట్లాడుకుంటున్నావా.

క్రిష్ణ : మరే, నాలో నేనే మాట్లాడుకుంటున్నాను.

శాంతి : నా పెళ్ళిగురించే అయితే, ఎందుకురా అంత బాధపడిపోతావ్.

క్రిష్ణ : నీ పెళ్ళిగురించి యిప్పుడు బాధపడటంలేదు.

శాంతి : నాకు తెలుసు. నా పెళ్ళిగురించి ఎవరూ బాధపడరు. బాధపడుతున్నామంటుంటారు అంతే.

క్రిష్ణ : అబ్బ. శాంతి.... నన్ను కొంచెం ప్రశాంతంగా ఉండనీ....

శాంతి : నావల్ల మీకు ఏ ఇబ్బందీ లేకుండా మీరంతా ప్రశాంతంగా ఉండాలనే నా తాపత్రయం.

క్రిష్ణ : శాంతి. ఇప్పుడు నిన్ను అర్థంచేసుకోటానికిగాని, నీకు సాయం చేయటానికిగాని, నీతో మాట్లాడటానికిగాని, నాకు కావలసినంత సహనం, సమయంకూడా లేదు. వేను అర్జుంటుగా అట్లా బైటకు వెళ్ళిరావాలి. ఇప్పుడే వస్తా. తలుపేసుకో (హడావుడిగా వెళ్ళాడు)

శాంతి : (వెళ్ళిన కృష్ణవంక చూస్తూ) నాకుతెలుసు నన్ను ఒక్కతెనువదలి ఎవరి తోవన వారు వెళతారని. తలుపేసుకోమని మరీ చెప్పి వెళ్ళాడు. పాపం.... తలుపు వేసుకుని ఇంట్లో కూర్చోవాలి. వేసుకోకపోతే ఏమవుతుంది? తలుపు వేయను. తీసే వుంచుతాను. (అని క్రిష్ణకు చెప్పినట్లు చెప్పింది. గోడకు తగిలించివున్న వాళ్ళ అమ్మ ఫొటో దగ్గరకెళ్ళింది. ఒక్క ఊణం చూసింది)

నువ్వు అందరినీవదలి వెళ్లిపోయావ్. అలాగే వీళ్ళందరూ నన్ను ఒంటరి దాన్నిగా వదలివేసి వెళ్ళారు. వీళ్ళెప్పుడూ యింతేనమ్మా. (అంటూ కళ్ళనీళ్లు తుడుచుకుంది. తన పనిమీద తను తోపలికి వెళ్లిపోయింది)

(అలా శాంతి తోపలికి వెళ్లిన వెంటనే బైటినుంచి నాగరాజు విసురుగా తోపలికి వచ్చాడు ఒక్క ఊణంలో నిలదొక్కుకున్నాడు. హఠాత్ కలయజూచాడు. మళ్ళి బయటదాకా వెళ్లి చూసివచ్చాడు. ఒక్కఊణం ఆలోచిస్తుండగా బైట ఎవరో వస్తున్న శబ్దమైంది కొంచెం తత్తరపడ్డాడు. బయటినుంచి ఏవో మాటలు వినపడినయ్ వైటకు వెళ్ళటానికి బెదిరి తోపలికి వెళ్ళాడు. అంటే శాంతి వెళ్లిన గదిలోకి వెళ్ళాడు)

పర్వతాలు : (బైటనుంచి లోపలికివచ్చి) అరె, యిక్కడెవ్వరాలేరే.

రామయ్య : (వస్తూ) ఎవ్వరూ లేకేం, ఇదిగో వస్తున్నాగా

పర్వతాలు : నువ్వు బైటకు వెళ్ళావేమిటి.

రామయ్య : క్రిష్ణకు ఉద్యోగం వచ్చిన సంగతి సోమనాథానికి చెప్పివద్దామని అలా బైటకు వెళ్ళాను.

పర్వతాలు : అయితే తొందరపడి చెప్పేశావేమిటి.

రామయ్య : చెప్పాలనే తొందరగా వెళ్ళాను, కానీ ఆయనలేడు. అందుకని మళ్ళి తొందరగానే వచ్చేశాను.

పర్వతాలు : అమ్మయ్య అయితే చెప్పలేదన్నమాట, అనవసరంగా అలా అందరికీ చెప్పడం అంతమంచిదికాదు బావా!

రామయ్య : ఇదేం రాజకీయ విషయం కాదుగా గుట్టుగా అట్టేపెట్టటానికి.

పర్వతాలు : అదే రాజకీయం, రాజకీయంలో కూడా అంతాగుట్టుగానే వుంటుందనుకుంటారు కాని, ప్రతిదీ అందరికీ తెల్సిపోతుంది. అలా తెలుస్తుందని కూడా అందరికీతెల్పు కానీ, అందరికీ తెల్సినా తెలియలేదు అని సంతృప్తితో ముందుకు సాగిపోవటమే రాజకీయం.

రామయ్య : కానీ, అలా మారోజుల్లో జరిగేవికావు బావా, అన్ని విషయాలు అందరికీ తెలియాలనీ, తద్వారా అందరిలో చైతన్యం రావాలనీ, ఆచైతన్యం ద్వారా ప్రజల్లో విచేకం వ్యూహించి ఐక్యతాశక్తి ఆవిర్భవించి సాధనాశక్తికి దోహదం చేస్తుందని అనుకునేవాళ్ళం అలా చేసేవాళ్ళం.

పర్వతాలు : మీరు వర్తిపిచ్చివాళ్లుగనుక అలా చేసేవాళ్లు, అలా అనుకునేవాళ్ళు

రామయ్య : అదీ నిజమే, అందుకనే అనాటి రాజకీయ పండితులు మీకాలం వచ్చేసరికి ఒకమూల ఒదిగి గౌరవంగా కూర్చున్నారు.

పర్వతాలు : నన్నడిగితే వాళ్ళంతా మంచిపని చేశారంటాను. లేకపోతే యీ నాటికి మా రాజకీయనీతికి మీబోటివాళ్లు చెదలు తినేసిన చెక్క ముక్కల్లావుండేవారు. ఇంకానయం నువ్వు యీమాత్రం మనిషిగా నన్నా రూపురేఖలోవున్నావ్.... మరేం అనుకోనంటే మరోమాట చెప్పనా బావా.... అందుకనే యీనాడు మేమంతా ఆనాటి మీ లాంటి వృద్ధరాజకీయవేత్తలను 'మహర్షి' లాంటివాళ్లు అని గౌరవంగా బిరుదులిచ్చి నోరుమూయించి కూర్చోపెడుతున్నాం.

రామయ్య : నువ్వు నిజంగా రాజకీయాల్లో తప్పకుండా రాణిస్తావ్.

పర్వతాలు : అమ్మయ్య ఎన్నాళ్ళకన్నావ్ యీ మాట ఆలశ్యమైనా నీ ఆశీర్వాదం వుంటే ఎలాగో అలాగ, ఎప్పటికోప్పటికి తప్పకుండా రాజకీయాల్లో పైకివచ్చి ఒక్కరోజైనా అదై, యిదై, ఆతరువాత.... గణనాధా.... యికచాలు అని నాఅంతట నేనే గౌరవంగా యింట్లో కూర్చుని నీతులు చెప్పనూ ఋషిలాగా.

సుందరం : (మళ్ళిపరుగెత్తుకుంటూవచ్చి) బుద్ధి వుందంటావా (పర్వతాలు రామయ్య బొమ్మల్లా అయిపోయారు)

పర్వతాలు : ఎవరికి

సుందరం : నీకే

పర్వతాలు : ఒక్కనాకేనా

రామయ్య : అంటే నాకూ లేదనేనా

సుందరం : కాదు నాకులేదని పర్వతాలు అనటం-ఆవునా

పర్వతాలు : అమ్మమ్మ-ఎంతమాట, మమ్మల్ని సృష్టించిన మిమ్మల్ని అంత మాట ఎదుటపడి అంటానా.

శివం : (రోపలికివచ్చి) సుందరంగరూ, ఇదేం మర్కాదాగాలేదు. మీరు యిట్లా ప్రాంటింగ్ చేయటానికి నేను వొప్పకోను.

పర్వతాలు : మాకు ప్రాంటింగ్ ఎందుకంటి మాకు పోర్షన్లు వచ్చండిబాబూ.

సుందరం : కథ ఒకరకంగా నడుస్తూవుంటే, మళ్ళీ రాజకీయపు సౌదచెప్పి ప్రేక్షకులకు బోరుకొట్టిస్తావుటయ్యా, జాగ్రత్త వొల్లు దగ్గర పెట్టు కుని చెప్పినట్లుచెయ్యి పదండి శివంగారు (శివం, సుందరం మళ్ళీ పక్కకు పెళ్ళిపోయారు, రామయ్య, పర్వతాలు మామూలు మనుషులై నారు).

పర్వతాలు : బోరుటబోరు, అసలు అలా ఆయన మధ్యమధ్యరావటం వల్లకదా ప్రేక్షకులకు బోరుకొట్టేది.

రామయ్య : పర్వతాలు బావా, నీరాజకీయం మామూలు ప్రేక్షకుల దగ్గర సాగి నట్లు కళాకారులు, రచయితల దగ్గర సాగదయ్యా.

పర్వతాలు : పోనీలేగాని, చూడు-మావాడు...

రామయ్య : మాటల్లోపడి నేనూ మరచిపోయాను. ఇంతకూ అరుణ కని పించాడా.

పర్వతాలు : అంతత్వరగా కనపడతాడా మీ అల్లుడు

రామయ్య : చుట్టరికాలకేంగానీ,

పర్వతాలు : అదేమిటి-ఏమైనా వాడు నీఅల్లుడే

రామయ్య : ముందువాణ్ణి బాగుపడనీ, చుట్టరికం కలుపుకోటం తరువాత చూద్దాం.

పర్వతాలు : అంటే వాడిప్పుడు చెడిపోయాడని. వాడు బాగుపడితేనేగాని మా వాడికి మీ పిల్లనిర్వనంటావ్.

క్రిష్ణ : (వస్తూ) చూచెల్లెల్ని మీవాడికి చస్తేయివ్వం, సరేనా.

పర్వతాలు : ఇదేమిటి వేరెడంతవున్నావ్, నవ్వు ఎగురుతున్నావ్...ఆ...

క్రిష్ణ : అబ్బు ఎంతది అడిగిద్దలైతే...

పర్వతాలు : ఆటంబాంటు పేలుతుందంటావ్.

రామయ్య : నువ్వూరుకోరా చిన్నవాడికి నీకెందుకు పెద్ద విషయాలు.

క్రిష్ణ : అవతలివాళ్లు నిజంగా పెద్దవాళ్ళయితే అలాగే అనుకుందును.

- పర్వతాలు : అంటే ఏమిటిరా నీఉద్దేశం, అక్కడికి నేను చిన్నవాణ్ణి నువ్వు మహాపెద్దవాడివీనా, చూశావా బావా వీడు ఎలా పెట్టిపోతున్నాడో
- క్రిష్ణ : నువ్వు ఆడుతున్న నాటకానికి ప్రస్తుతానికి కేవలం పెట్టిపోతున్నాను, అదే శృతిమించి బద్దలైతే...
- పర్వతాలు : నేను నాటకమాడుతున్నానా.
- రంగారావు : (వచ్చి) అమ్మయ్య నమస్కారమండి పర్వతాలుగారూ
- పర్వతాలు : ఎవరు నువ్వు.
- క్రిష్ణ : పాపం
- పర్వతాలు : ఎవరిపాపం
- రామయ్య : ఎవరుబాబు నువ్వు ఏవరికోసం వచ్చావ్.
- రంగారావు : నా పేరు రంగారావండి. పర్వతాలుగారు రమ్మంటే వారితో పురుండి వచ్చానండి.
- పర్వతాలు : నాతో నీకేంపనయ్యా! కనీసం నువ్వెవరో నాకు తెలీదు.
- క్రిష్ణ : రాజకీయం మావయ్యా! మీ రాజకీయాల్లో ముక్కుమొహం తెలీక పోయినా అవసరాలకు వెతుక్కుంటూ వస్తారు.
- రంగారావు : నేను వారు రమ్మంటే వచ్చాను.
- రామయ్య : మా బావకు రాజకీయాల్లో పడింతర్వాత మతిమరుపు వచ్చిందిలే. అసలు సంగతేమిటి బాబూ.
- రంగారావు : నాకు ఈ ఊర్లో గ్లాసు కంపెనీతో ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని, నన్ను అక్కడికి పంపించి. తమర్నికలసుకోమని మా మామయ్యకు చెప్పారట. అందుకని మా మామయ్య పంపిస్తే వచ్చాను.
- రామయ్య : మీ మామయ్య పేరు.
- పర్వతాలు : వల్లకాట్లో రామనాథం.
- రంగారావు : పేరు రామనాథమే కాని ఇంటిపేరు వల్లకాట్లో కాదండి వల్లకోట

పర్వతాలు : అయినా నీన్ను యిక్కడికి ఎవరురమ్మన్నారు.

క్రిష్ణ : నువ్వే మామయ్యా. వీడు నాకన్నీ చెప్పాడులే. (తండ్రితో)
నాకొచ్చిన ఉద్యోగంలోనే వీడ్ని వేయిస్తానని, పైఖర్చులకు ఐదు
వందలు అడ్వాన్సుగా పుచ్చుకుని, వాడ్నియిక్కడికి రమ్మన్నాట్ట
నాన్నా పర్వతాలు మామయ్యా.

రామయ్య : ఏంబావా, యిదంతా నిజమేనా.

క్రిష్ణ : నిజం మాట్లాడటం చాలా కష్టం మామయ్యా.

పర్వతాలు : చూడు బావా. నేను ఎంత రాజకీయవేత్తనయినా ప్రతి కుర్రకుంక
యిట్లా నోటికి వచ్చినట్లు కూస్తూవుంటే భరించటం చాలాకష్టం.

క్రిష్ణ : నువ్వు రాజకీయవేత్తవని ఎవరన్నారు.

పర్వతాలు : ఇంకెవ్వరనాలి నేఅంటున్నాగా.

క్రిష్ణ : అదే మామయ్యా నీకూ నాన్నకూ తేడా. నాన్న నాయకుడవ్వాలని
ఏదీ చేయలేదు, పైగా చేశిందందా మర్చిపోయాడు. నువ్వో
నాయకుడివి కానాలని చెయ్యటం మొదలుపెట్టావ్. అందుకే
నాన్నకు త్యాగం చేయటం చేతనయింది. నీకు చాటటం అలవా
టయింది.

పర్వతాలు : అమ్మో! అమ్మో! ఎంతమాటలంటున్నావ్. బావా! ఇక భరించ
లేను.

రంగారావు : సార్, మీరు కోప్పడనంటే ఒకమాట చెవుతాను.

పర్వతాలు : ిన్నేమీ కోప్పడనులేవయ్యా.

రంగారావు : మీరుసార్ (రామయ్యను ఆడిగాడు)

రామయ్య : నాకెందుకు కోపం.

రంగారావు : మరెంతేదుసార్ మాటాడిపందామత్రిపెసిడెంటుకూడా రాజకీయపు
మనిషేనండి. ఎలక్షన్లకు ముందు, ఆ తరువాత కూడా ఆయన్ని

అందరూ బూతులు తిడతారు పూల్లో అయినా ఆయన కేమీ
కోపంరాదండి పాపం, నవ్వుతూ తలవంచుకు పోతాడు, ఒకసారి
ఎలక్షన్లముందు అలా ఎవరో ఉమ్మేస్తే అదిపోయి ఆయన
మొహన పడింది.

పర్వతాలు : నేనయితే తన్ని తగలేకేవాడ్ని,

రంగారావు : కానీ, ఆయన నేవ్వుకుంటూ తుడుచుకుని తలవంచుకు పోయా
డండి. అందుకే మా ఊర్లో అంతా అంటారు, ఆ మంచిలక్షణం
వల్లనే ప్రతిసారి ఆయనే పూవూరికి ప్రెసిడెంటు అవుతున్నాడూ
అని.

క్రిష్ణ : రాజకీయనూ-పాపం శమించుగాక.

పర్వతాలు : పాపమా-నేను క్షమించను. చస్తే క్షమించను. వస్తా (వెళ్ళాడు)

రంగారావు : అయ్యే-అయ్యే అలా వెళ్ళిపోతే ఎలాగండి!

క్రిష్ణ : పోతే పోనీ.

రంగారావు : పోనిస్తే ఎట్లా మరి నా ఉద్యోగం.

క్రిష్ణ : ఆయన నీకు ఉద్యోగమిప్పిస్తాడని నమ్మకం వుందా.

రంగారావు : వుండేగా యిక్కడిదాకా వచ్చింది.

క్రిష్ణ : మరి అలా వెళ్ళిపోయాడేం.

రామయ్య : చూడుబాబూ. నీనమ్మకాన్ని ఎందుకు చెడగొట్టాలి.

క్రిష్ణ : నమ్మకం వుంటేమాత్రం వాడికి ఉద్యోగం ఎలావస్తుంది నాన్నా.

రామయ్య : ఏం ఎందుకని రాకూడదు.

క్రిష్ణ : ఆ ఉద్యోగమేగా నాకు ఇచ్చింది.

రంగారావు : క్రిష్ణా, నాకు ఉద్యోగమిప్పిస్తానని మీ మామయ్య చెప్పితే ఆశపడి
వందలు తగలేసుకుని ఇక్కడికి వచ్చాను. డబ్బు తినేసినాయన
అట్లా పరుగెత్తిపోతూవుంటే చూస్తూ పూరుకోనా! నాకు ఉద్యోగ

మన్నా రావాలి. నాడబ్బు నాకు తిరిగి యిచ్చేయనన్నా యిచ్చే
యాలి. వస్తాసార్ (వెళ్ళాడు)

క్రిష్ణ : చూశావానాన్నా మావయ్య ఏంతసాయం చేశాడో రాజకీయాల్లో
పడ్డనాడికి చుట్టరికంకన్నా డబ్బేముఖ్యం నాన్నా.

రామయ్య : అందరూ అలాఉండరు నాన్నా. అయినా ఇప్పుడేం ముంచుకు
పోయిందని అంత బాధపడటం. ఇన్నాళ్ళు ఉద్యోగం లేకుండా
వుండలా. ఇదేరాదంటావ్...సరే...మరికొన్నాళ్లు దరిద్రబాధ
అంతేగా.

క్రిష్ణ : ఈ దారిద్రపు సాలెగూడులో ఒక్కసారి చిక్కుకుపోయిన తరు
వాత చావకుండా బతికి బైటపడటం సులభం అనుకోటం నాబోటి
అర్భకుడి ముందున్న గెలుపులాంటిది

(ఈలోగా లోపల్నించి నాగరాజు హడావుడిగా బయటకు వచ్చి క్రిష్ణ,
రామయ్యలను చూసి అమాంతం లోపలికి పరుగుతీయటంతో కుర్చీతగిలి శబ్ద
మైంది. నాగరాజు లోపలికి వెళ్ళాడు. శబ్దానికి క్రిష్ణ, రామయ్యలు...)

క్రిష్ణ : ఎవరు.

రామయ్య : ఎవరది

క్రిష్ణ : ఎవరో లోపలికొచ్చినట్లున్నారు.

రామయ్య : కాదు బయటకు వెళ్ళినట్లున్నారు. (బయట వాకిలివై పుకుపోతు)
ఎవరూ (బయటకు వెళ్ళాడు)

క్రిష్ణ : (లోపనైపు తలుపు దగ్గరకు వెళ్తు) ఎవరూ (లోపలికెళ్ళాడు)

రామయ్య : (లోపలికొస్తూ) బయట ఎవరూ కనిపించలేదే.

క్రిష్ణ : లోపలా ఎవరూ ఉన్నట్లు లేదు. (బయటికొస్తూ)

రామయ్య : మరి యీకుర్చీ ఎందుకు శబ్దమైంది...శాంతి

శాంతి : (చీర సవరించుకుంటూ వచ్చి) ఏం నాన్నా, పిలిచా

- రామయ్య : లోపలికి ఎవరన్నా వచ్చారమ్మా.
- శాంతి : లోపలికి ఎవరన్నానా (నవ్వింది)
- క్రిష్ణ : అట్లా నవ్వుతావేం. అడిగిందానికే సమాదానం చెప్పక.
- శాంతి : ఇంత పెద్దవాళ్ళు మీరంతా యిక్కడ ఉంటే మరెవరు లోపలికి వస్తారు వచ్చినా బతగ్గలరా.
- అరుణ : (లోపలికివచ్చి) వస్తారు. లోపలికి వస్తారు. వచ్చి బతుకుతారు.
- క్రిష్ణ : ఏమీటా నువ్వనేది.
- అరుణ : ఏముంది. వాళ్ళు లోపలికే వచ్చారు. దొడ్డిగోడదూకి బయటికి వెళ్ళారు.
- క్రిష్ణ : ఎవరు వాళ్ళు.
- రామయ్య : దొడ్డిగోడ దూకి వెళ్ళారా-ఎం శాంతి.
- శాంతి : ఏమో నాకేంతెల్లు,
- క్రిష్ణ : ఇంతవకూ నువ్వు లోపలే వున్నావుగా.
- శాంతి : వుంటే.
- రామయ్య : నువ్వు చూడాలి మరి ఆ వచ్చింది.
- అరుణ : మగాడే
- క్రిష్ణ : మేమిక్కడేవున్నాం. ఎవరూ లోపలికి వెళ్ళలేదే.
- అరుణ : అంటే మీరెవరూ లేనప్పుడు లోపలికి వచ్చాడన్నమాట. పనిపూర్తి కాగానే యిక్కడ మీరున్నారు గనక దొడ్డి గోడ దూకి పారిపోయాడు. బావుంది. మరి వాడంతసేపూ లోపలుండి ఏంచేశాడో బయటవున్నవాళ్ళకు ఏం తెలుస్తుంది. లోపలున్న శాంతికి తెల్సినా చెప్పలేదు.
- రామయ్య : అతడు మనగోడదూకి పిరిపోవటం నిజంగా నువ్వు చూసావా.
- అరుణ : చూసాను.

క్రిష్ణ : నువ్వు గుర్తుపట్టగలవా అతన్ని.

అరుణ : అతను నాకు బాగా తెలుసు. అన్ని విషయాలు తరువాత తెలుస్తయ్ కానీ, ఒక్క విషయం మామయ్యా. ఇంట్లో మేడిపండ్లను దాచు కుని పరాయిచెట్టు పండ్లు చెడిపోతాయని భ్రాంతితో భయపడి బాధపడ్డట్టు నటించటం దేనికి.

రామయ్య : అరుణా....

అరుణ : వస్తా ఇక్కడకు వచ్చింది నాన్నకోసంగాని మరెవరికోసంకాదు. సరే మళ్ళీ ఆయన ఇక్కడకు వస్తే, ఆయన్ని ఎలాగయినా నేను కల్సుకోవాలని చెప్పండి వస్తా (వెళ్ళాడు)

రామయ్య : వేలెడి వెధవ ఎంతమాటన్నాడు.

క్రిష్ణ : ఒక్క వాడేమిటి-ఎవడైనా అంటాడు.

రామయ్య : అంటాడు అయినా ఎందుకంటాడు శాంతి....చెప్పమ్మా....ఇంత సేపూ వాడు లోపలేవున్నాడా చెప్పమ్మా చెప్ప....అసలు సంగతేమిటో చెప్పు

శాంతి : నన్నేం చెప్పమంటావునాన్నా నాకేం తెల్సని నన్ను అడగటం.

క్రిష్ణ : వాడెవడో నీకు తెలుసు.

శాంతి : నాకా

క్రిష్ణ : వాడు ఎంత సేపు లోపలేవున్నాడో కూడా తెలుసు

శాంతి : కృష్ణా

క్రిష్ణ : లోపల ఏం జరిగివుంటుందో నేను ఊహించగలను.

శాంతి : నీకు చేతనయింది ఊహించటం మాత్రమే, అందుకే చిత్తమొచ్చినట్లు వూహించి నోటికొచ్చినట్లు వాగుతున్నావ్,

క్రిష్ణ : తప్పుడు పని చేసి మళ్ళీ మాట్లాడతావేం.

శాంతి : తప్పుడుపనా...నేనుచేశానా...ఏంచేశానా... చెప్పరా... ఏంచేశానా
చెప్పు (కృష్ణ చొక్కాలరు పట్టుకుంది)

రామయ్య : జరిగిందానికే తలఎత్తుకోలేని పరిస్థితి ఏర్పడింది, ఇంకాఎందుకు
మీరిద్దరూకొట్టుకుచస్తారు.

శాంతి : నాన్నా నువ్వుకూడా.

రామయ్య : అవునమ్మా, సమస్యల మీద సమస్యలువచ్చి కుప్పలుగా నెత్తిన
పడుతూండే వాటి కిందపడి నలిగిచావకుండా ఎందుకు బ్రతి
కున్నానా అని...

క్రిష్ణ : ఎందుకు బ్రతికున్నావా, నీకూతురిలీలలు చూడటానికి చేసే మన
కార్యాలు, అర్జించే పేరుప్రతిష్ఠలు చూసి ఆనందంతో గుండెపగిలి
చావటానికి...

శాంతి : అన్నయ్యా

క్రిష్ణ : చచ్చింతరువాత కూడా చుట్టుపక్కలవాళ్ళు మనకుళ్లని వేలెత్తి
చూపించి కాశీమజలీకధల్లాగా కలకాలం చెప్పుకొంటుండే అత్తకు
కూడా శాంతిలేకుండా అమోరించటానికి.

శాంతి : కృష్ణా-నోర్మయ్ రాస్కెల్ (అనిచాచికొట్టింది).

సుందరం : (ఆమాంతం స్టేజిమీదకు పరుగెత్తుకుంటూవచ్చి)

లైట్స్ ఆఫ్ (లైట్లు ఆరాయి)

కర్టన్ ప్లీజ్...కర్టన్

(తెరపడింది)

—రెండవ రంగం—

(రంగాలంకారంలో మార్పేమీలేదు)

(ముందు తెరమాత్రమే లేచింది)

శివం : (స్టేజీ ముందుకువచ్చి)

ప్రేక్షక మహాశయులకు నానమస్కారం, నాపేరు శివం మీకు తెలుసు ఇంతవరకు జరిగిన నాటకానికి నాకూ ఏమిసంబంధంలేదు ఇంతవరకు నాటకం ఎంతరక్తికట్టిందీ నేను వేరేచెప్పక్కరలేదు, మీకందరికీ తెలుసు.

ఇకమీదట కథ ఎలానడవాలో మాపాత్రలకు నేనుచెప్పటం అయి పోయింది. అయితే యితర్దులాగా కథ మధ్య అంటే నాటకం అంటే సీనుమధ్యలో నేను జోక్యం కలిగించుకోను కథ దానంతట అదే జీవనదిలా సాగిపోతుంది. నమస్తే ఏయ్ మిస్టర్ తెరతీసేయ్ (అదే రంగస్థలం ఏమీ మార్పులేదు కానీ కొంతకాలం గడచినట్లు మాత్రం కనిపిస్తుంది).

రంగారావు : (బైటనుంచివస్తూ) కృష్ణా...కృష్ణా

శాంతి : (లోపల్పించివస్తూ) ఎవరు

రంగారావు : క్రిష్ణలేదాండి

శాంతి : బైటకువెళ్లాడు

రంగారావు : ఎప్పుడొస్తాడు

శాంతి : త్వరలోనే రావచ్చు అయినాతెలీదు, క్రిష్ణవచ్చేదాక మీరు ఇక్కడే వుంటారా.

రంగారావు : ఉండమంటే వుంటాను.

- శాంతి : ఒకప్పుడు వుండమనేదాన్నే కానీ యిప్పుడు అంతసాహసం చేయలేను
 రంగారావు : కారణం
- శాంతి : చెప్పను.
- రంగారావు : మీకేదో భాధకలిగించినట్లున్నాను.
- శాంతి : ఇంతవరకులేదు ఇకముందు కలిగించవద్దని మనవి.
- రంగారావు : సరే అయితే నే వస్తానండి. క్రిష్ణతో నే వచ్చి వెళ్ళానని చెప్పండి
 (శాంతి శోపలికి వెళ్ళిపోయింది)
- మరీ అంత మాట వినిపించుకోకుండ వెళ్తారేమిటండి, నేనేం తప్పు చేశానని.
- రామయ్య : (బైటనుంచి వస్తూ) ప్రతివాళ్ళూ నేనేం తప్పు చేశానంటారు అక్కడికి వాళ్ళెవరూ తప్పుచేయనట్లు, మేంఒక్కళ్ళమే తప్పుచేశామిట్లు.
- రంగారావు : నమస్కారమండి.
- రామయ్య : ఎవరుబాబునువ్వు.
- రంగారావు : నాపేరు రంగారావండి క్రిష్ణ స్నేహితుణ్ణి.
- రామయ్య : క్రిష్ణస్నేహితుడివా అన్నట్లు నీన్నెక్కడో చూసినట్లుండే
- రంగారావు : ఇదివరకు ఒకసారి యిక్కడకు వచ్చానండి.
- రామయ్య : అవునవును. ఇప్పుడిప్పుడే జ్ఞాపకమొస్తున్నది. ఏదో ఉద్యోగం సందర్భముగా వచ్చినట్లున్నావ్ కదూ.
- రంగారావు : అవునండి కొంతకాలం క్రిందట
- రామయ్య : మరి ఉద్యోగం వచ్చిందానాయన.
- రంగారావు : ఆ ఉద్యోగం రాలేదు. అది క్రిష్ణకు నాకు కాకుండా మరెవరికో ఇచ్చారట.

రామయ్య : మాటల్లో మరచిపోయాను. కూర్చో.... ఫర వాలేదు కూర్చోవయ్యా.

రంగారావు : ఫర వాలేదండి. మళ్ళీ వస్తాగా. (వెళ్ళిపోయాడు ఈలోగా క్రిష్ణ ఎదురయ్యాడు)

క్రిష్ణ : అదేమిటి వస్తానంటూ వెళ్ళిపోతున్నావ్ ఎప్పుడొచ్చావ్. ఎక్కడికి వెళుతున్నావ్. బాగున్నావా, చాలా రోజులకు కనిపించావు, యిప్పుడేం చేస్తున్నావ్ ?

రంగారావు : ఎన్ని ప్రశ్నలు కురిపించావ్ క్రిష్ణా ఒక్క గుక్కన.

క్రిష్ణ : నీ పరిస్థితి ఎలాఉంది. ఎంచేస్తున్నావ్. ఉద్యోగం దొరికిందా? ఎక్కడ.... జీతం ఎంత అన్నీ చెప్పురంగా. అన్నీ విపులంగా చెప్పు వింటాను. కొంచెమైనా మంచిమాటలు వినా అని ఎన్నాళ్ళ బట్టి కలవరిస్తున్నానో.

రంగారావు : ఉద్యోగం వచ్చింది. ఏం ఉద్యోగం అని అడక్కు. ఇప్పుడు మనపని బాగానే ఉంది. ఎన్నాళ్ళు అని అడక్కు. సాగిసన్నాళ్లు సాగుతుంది. సంపాదనకు కొదువలేదు. ఎట్లా సంపాదిస్తున్నావని అడగకు, మరి నీ సంగతి ?

రామయ్య : వాడి సంగతిమాత్రం అడగకు (అంటూ లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు)

క్రిష్ణ : చూశావా రంగా, నావల్ల మా నాన్నగారు ఎంత సుఖపడుతున్నారో, ఇంతవరకు నాకు నిలకడైన ఉద్యోగం లేదు. నమ్మకమైన సంపాదన లేదు.

రంగారావు : ఎందుకని.

క్రిష్ణ : ఎందుకేముంది. నాకు బి.ఎ. వరకు చదువుంది. అంతే, అర్థబలమూ లేదు, అంతబలమూ లేదు. దానికితోడు నా కులమే నాకు అడ్డుగోడగా ఉంటున్నది.

రంగారావు : మరిప్పుడేం చేస్తున్నావ్.

క్రిష్ణ : పదిమంది పిల్లలకు ట్యూషన్లు చెపుతున్నా. భవిష్యత్తులో రామంచికోసం ఎదురుచూస్తున్నా.

రంగారావు : మరి మీ మావయ్యగారు మినిస్టరు అయ్యారకదా, ఏదైనా ప్రయత్నం చేయకపోయావా.

క్రిష్ణ : చేసిన ప్రయత్నాలతో చేతులు పూర్తిగా కాలిపోయాయి రంగా. మావయ్య మినిస్టరయ్యాడని తెలీకనా, తెలిసినా చెయ్యిచాడి అర్థించే దౌర్బల్యం ఈ మనసుకు, శరీరానికి రాకూడదని భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నా. నాసంగతికేంగాని, నువ్వేం చేస్తున్నావ్.

రంగారావు : నేను చేస్తున్నది నాకు యిష్టం ఉండి చేస్తున్నానా, లేక చేస్తున్నానా అని అడక్కు. సరదాకోసంకూడా చేయటంలేదు. కేవలం డబ్బుకోసం చేస్తున్నాను. కనపడిన వాడినల్లా ఆదిరించి బెదిరించి సంపాదిస్తున్నాను.

క్రిష్ణ : ఏం ఉద్యోగం అది ?

రంగారావు : శైక్రటరీ పర్సనల్ శైక్రటరీ మినిస్టర్ పర్సనల్ శైక్రటరీ తెల్పిందా నాకు అప్పటికి అంతకన్నా ఉద్యోగం యిప్పించలేకపోయాడు మీమావయ్య. ఇప్పుడతను నాకుయిచ్చేది ఏమిలేదు హోదాతప్ప ఆయనకు యిది పెట్టుబడిలేనిసాయం మనకిది పెట్టుబడిలేని వ్యాపారం.

క్రిష్ణ : ఓ అదా అందుకే అంతపచ్చగావున్నావ్. నాలోయీఅకాల వార్ధక్యం నృత్యంచేస్తుంటే, నీలో అదనపు యవ్వనం చిందులు తొక్కుతోంది అందుకనా చాలా సంతోషం నిన్నుచూస్తుంటే నాకు చాలాసంతోషంగావుంది.

(బైటకారాగిని శబ్దమైంది)

రంగారావు : అయన వచ్చినట్లున్నారు.

క్రిష్ణ : ఎవరు, మావయ్యా,?!

రంగారావు : మినిస్టరుగారు.

(పర్వతాలు హడావుడిగా లోపలికొస్తూ)

పర్వతాలు : (మినిస్టరు హోదాలో) ఏమోయ్ బావున్నావా.!

క్రిష్ణ : బాగానేవున్నాను.

పర్వతాలు : ఉద్యోగం దొరికిందా.

క్రిష్ణ : అప్పటి ఉద్యోగం నీదయవల్లపోయింది. ఇంక ఉద్యోగంచేయ
దల్చుకోలేదు.

పర్వతాలు : (నవ్వాడు) అబ్బా చాలాగొప్పవాడివయ్యావ్.

క్రిష్ణ : చాలాసంతోషం.

పర్వతాలు : ఎందుకు,

క్రిష్ణ : నేను గొప్పవాడినై నానని గుర్తించినందుకు.

పర్వతాలు : ఊ మీనాన్నవున్నాడా యింట్లో.

క్రిష్ణ : నాన్నా ఉన్నాడు, శాంతికూడా ఉండేఉంటుంది.

పర్వతాలు : నేనిప్పుడు శాంతిగురించి మాట్లాడటంలేదు.

క్రిష్ణ : ఎప్పటికోప్పటికి మాట్లాడకపోతావాఅని. మరేపోయాను. క్షమిం
చాలి మినిస్టరుగారు. దయచేసి అలా కుర్చీలో కూర్చోండి.

పర్వతాలు : ఊ మీనాన్ననుపిలు.

క్రిష్ణ : అలాగే (లోపలికివెళ్లాడు)

పర్వతాలు : శైక్రటరీ, ఇక్కడికి నిన్నెందుకుపంపించాను.? -

రంగారావు : మీరు ఇక్కడికి వస్తారనిచెప్పమని.

పర్వతాలు : మరి చెప్పావా

రంగారావు : చెప్పినట్లే ఉన్నానే.

పర్వతాలు : చెప్పినట్లుఎక్కడా కనిపించలేదే, నేవస్తున్నానంటే ఇంట్లోఎవరెడిగాలేరు. ఒక స్వాగతంలేదు-దండలేదు-దణ్ణంలేదు రిబ్బలేదు కత్తెరలేదు ఓ ఎంశక్రటరీవోయ్

రంగారావు : మీబంధువులేకదా అందులోనూ కేవలం మీబావగారి ఇల్లేకదాఅని

పర్వతాలు : నువ్వు యేవర్సాట్లు చేయించలేదు దేనికదే చుట్టరికం చుట్టరికం భేషజానికి భేషజమే మరిమనం మినిస్తర్లంకదా

రామయ్య : (వచ్చి) నమస్కారమండి

పర్వతాలు : ఊ నమస్కారం ఏమండీరామయ్యగారు ఏమిటి విశేషాలు అంత బాగున్నారా

రామయ్య : కనపడటంలే

పర్వతాలు : లేదుకదా అందుకనే అడుగుతోంది ఇట్లోఎవరూ కనపడటంలేదు.

క్రిష్ణ : ఇంకనీకు కనపడాల్సిన వాళ్ళెవరూ ఇంట్లోలేరు

రామయ్య : ఎదురుగావున్నా ఆయనకు కనపడటంలేదేమొ.

పర్వతాలు : అంటే-నాకుకళ్ళుకనపడటం లేదంటావా.

క్రిష్ణ : (పైకిచూశాడు)

పర్వతాలు : కళ్ళనెత్తి మీదికొచ్చాయనా నీవనటం

క్రిష్ణ : అనినేనేం అనలేదు

రామయ్య : చూడండి మీసంగతి మీకేతెలియాలి.

పర్వతాలు : ఏమటి మీరంతా అమర్యాదగా మాట్లాడుతున్నారే ఆ నేనెవర్ని అనుకున్నారు. అహ ఎవరనుకున్నారు. అసలు-నేనిక్కడికి వచ్చాననేనా అలాసు ఏదోపాత చుట్టాలం కదా అని

రామయ్య : అందుకని వచ్చావా లేకపోతే నీఅట్టహాసం ప్రదర్శించటానికి హోదా, హడావుడి, దర్పం అంతామాకు

పర్వతాలు : అవును. అదంతామీకు చూపించాలని మీకన్నామరెవరూ చూశే
వాళ్ళులేక మీకు చూపించాలనివచ్చాను.

రంగారావు : సార్ మీరలా దీనంగా మాట్లాడకూడదు సార్.

పర్వతాలు : శైక్రటరీ ! నేను దీనంగామాట్లాడబంటేదు. దీనులతో చురుకైనగా
మాట్లాడుతున్నాను. కాదయ్యా-మినిష్టరులా మాట్లాడుతున్నాను.
కానీ వీళ్ళు కనీసంపాతచుట్టాలుగానైనా మాట్లాడుతున్నారా లేదు
చివరకు, యింతపెద్దవాణ్ణి పట్టుకునిదేనికి పనికిరాని గడ్డిపోచకింద
లెక్కకట్టి, నోటికొచ్చినట్టు మాట్లాడుతున్నారు.

క్రిష్ణ : గడ్డినయంమావయ్యా కనీసం జంతువులకైనా ఉపయోగపడుతుంది

పర్వతాలు : అంటే అంటే నీఉద్దేశంఏమిటి, ఏమిటిఅంట

రంగారావు : నేచెప్పనాసార్.

పర్వతాలు : చెప్పు దానికి ఫర్మిషన్ దేనికి.

రంగారావు : మీరు కనీసం జంతువులకూడ ఉపయోగపడరని.

పర్వతాలు : వాట్ శైక్రటరీ నువ్వునాశైక్రటరీవా లేకపోతేవాళ్ళ

రంగారావు : నేను మీ శైక్రటరీనేసార్. నేను ఆముక్క అనకపోతే ఆకాస్తా వాళ్ళే
అనేస్తారు అప్పుడు మీరు భాధపడతారు సార్. ఆభాధకు మీరు
తట్టుకోలేరుసార్ అందుకని మీమేలుకోరే ఆకాస్తా నేనే అనేకాను
సార్.

పర్వతాలు : అయితే నువ్వుచాలామంచి శైక్రటరీవి.

శాంతి : (లోపల్నించివచ్చింది) మావయ్యా, ఎంతసేపైందివచ్చి,

పర్వతాలు : ఇప్పుడేలే.

శాంతి : చాలాకాలమయింది మావయ్యా మాయంటికొచ్చి.

పర్వతాలు : నిజమే అప్పుడువేరు యిప్పుడువేరు ఇప్పుడునేనెవర్ని.

శాంతి : (నవ్వి) అదేమిటి మావయ్యా, నాకు యింక మతిపోలేదు.

పర్వతాలు : అదికాదునేననేది ఇప్పుడునేనెవర్ని.

శాంతి : మావయ్యవే

పర్వతాలు : కాదు అక్కడే పప్పులోకాలువేళావ్. నేను మావయ్యనుకాను-
పాతమావయ్యనుకాను, మినిస్టర్ని-ఆ మినిస్టర్ని

శాంతి : (నవ్వింది)

పర్వతాలు : అదేమిటి ఆనవ్వేమిటి.

శాంతి : అదికాదు మావయ్యా, అత్తయ్యకుకూడ నువ్వు మినిస్టరువేనా
మరి బావకుకూడా మినిస్టరువేనా మరింకేం కావా.

పర్వతాలు : (నవ్వి) అదా నేను చాలాసీరియస్ గా మాట్లాడాలనుకుంటున్నాను
తెలిసిందా.

శాంతి : తెలీదు మావయ్యా.

రామయ్య : చూడమ్మా-మనలోకంవేరు-ఆయనలోకంవేరు

పర్వతాలు : నువ్వువట్టి పిచ్చిమాలోకానివి.

శాంతి : నువ్వనుకున్నంత పిచ్చిదాన్నికాదులే మావయ్యా.

పర్వతాలు : ఏదియేమైతేనేంగాని, మిమ్మల్నివూరికే చూశిపోదామని వచ్చాను.
నేను మినిస్టరైంతరువాత నన్ను చూడటానికి మీరువస్తారని చాలా
రోజులు చూసి చూసి చివరకు నేనేవచ్చాను.

రామయ్య : వాళ్లమ్మ రాసిచ్చినపొలం యింకా అమ్మలేదులే.

పర్వతాలు : అంటే నీడిద్దేశం-మా అబ్బాయికి మీ అమ్మాయిని యివ్వమని
అడగటానికి వచ్చాననుకుంటున్నావా.

క్రిష్ణ : అనే అనుకుంటున్నాం.

పర్వతాలు : అలాఅనుకోటం తప్పని నేను అనుకోటంలేదుగాని, మావాడు
యిప్పుడు దానికి వొప్పుకుంటాడనుకోటంలేదు.

రామయ్య : మీవాడు ఎప్పుడు వొప్పుకున్నాడుగనక

శాంతి : దానిసంగతి యిప్పుడెందుకులే మావయ్యా.

పర్వతాలు : అంటేతర్వాతకావాలా.

శాంతి : (మాట్లాడలేదు)

పర్వతాలు : చెప్పు శాంతి చెప్పు పోనీ నువ్వుచెప్పకపోతే నేనేచెప్పుతున్నా వాడి మీద నీకేమైన ఆశవుందేమో ఉండచ్చు ఉన్నా ఏంలాభంలేదు

శాంతి : అదేమిటి మావయ్యా ఏదోకొత్తగా మాట్లాడుతున్నావ్.

రామయ్య : శాంతి యిదేమిటి నువ్వుకొత్తగా మాట్లాడుతున్నావ్.

పర్వతాలు : కొత్తగా మాట్లాడటమేముంది. ఒకప్పుడు నిన్ను మా అరుణకు చేసుకోవాలనుకున్నమాట నిజమే.

క్రిష్ణ : అమ్మ నీపేరరాశిన పొలంచూసి.

రామయ్య : నువ్వురుకోరా.

పర్వతాలు : అంతేననుకో కానియిప్పుడు నా పరిస్థితివేరు. నాతోపాటు మావాడు కూడా కాలేజీలో రాజకీయాల్లో ఓనమాలు దిద్దుకుంటున్నాడు. ఎప్పటికైనా పండితుడై నాలాగ వెలగక పోతాడా అటువంటి వాడికి యిటువంటి

రామయ్య : పిచ్చిదాన్ని, అమాయకురాల్ని, బీదదాన్ని

క్రిష్ణ : ఎట్లాచేసుకుంటాడు.

పర్వతాలు : కరెక్ట్ అదీఅసలు రాజకీయం కానీ కొంచెం ఆలిశ్యంగా అన్నావ్ అంతేవస్తా ఇంకాఅరుణను కల్సుకోలేదు. అసలు వాడికి పెద్ద పెద్ద సంబంధాలు వస్తున్నై నేను మినిస్టరుగా వుండగానే వాడికి పెళ్ళిచేస్తే

క్రిష్ణ : లాభం డబ్బొస్తుంది ఆస్తివస్తుంది చదివింపులొస్తయ్. ఇంకా

పర్వతాలు : అవుసయ్యా ఇంకా చాలా చాలావస్తయ్ అసలు అందుకేగా యీ రాజకీయమంతా సరే చూడుబావా నీకుఒక సలహా చెప్పుదామని వచ్చాను.

రామయ్య : చెప్పు ఎవరు చెప్పినా వినటమేగా నేచేసేడి.

పర్వతాలు : అలాఅనకు, నేచెప్పేడివిను. ఆలోచించు చెయ్యాల్సిందేచెయ్. (మిగతావాళ్లతో) చూడండి, మీరంతా ఒక్కక్షణం అవతలకు పొండి.

(రంగారావు క్రిష్ణ బైటకువెళ్లారు-శాంతి లోపలకువెళ్లింది)

రామయ్య : ఏమిటి నువ్వుచెప్పేడి ఎందుకు వాళ్లందరినీ వెళ్లిపొమ్మన్నావ్.

పర్వతాలు : చూడు, మరేంలేదు. నేనుయిలాఅన్నాను అనుకోకు చడిపోయిన పిల్లను మావాడికి చేసుకోటం అసంభవం.

రామయ్య : అంటే ఏమిటి నువ్వనేడి.

పర్వతాలు : ఏదోసంబంధం చూసి నీకూతురికి ఎలాగోఅలా పెళ్లి అయింద నిపించు.

రామయ్య : పర్వతాలూ

పర్వతాలు : అలాపెద్దగా ఆరవకు. కడుపుచించుకుంటే కాళ్లమీదపడుతుంది వస్తా (వెళ్లాడు)

రామయ్య : ఏం కూశావ్ పర్వతాలూ ఎంతమాటన్నావ్ పర్వతాలు. పర్వతాలూ (పెద్దగా కేకలేస్తూ బైటతలుపు వైపుకువెళ్లాడు లోపల్నించి శాంతి వచ్చింది)

శాంతి : ఏమిటనాన్నా అంతపెద్దగా కేకలేస్తున్నావ్. ఏమిటనాన్నా ఏమైంది మావయ్యఏడి మావయ్య ఎక్కడికెళ్లాడు.

రామయ్య : ఎంతమాటన్నావ్ పర్వతాలూ (కసితో గొణుక్కున్నాడు పిచ్చిగా చూశాడు షాక్లో స్థబ్ధతవచ్చింది)

క్రిష్ణ : (లోపలికివచ్చి) ఆదేమిటినాన్నా అలా అయిపోయావ్. ఏమయింది శాంతి

శాంతి : నాకూతెలీదు నాన్న పెద్దగా మావయ్య మీద కేకలేస్తుంటే నేను లోపల్నించివచ్చాను. ఏమయిందీనాకు అర్థంకాలేదు.

రామయ్య : (తదేకంగాచూస్తూ) ఏమి అవలేదు ఏదన్నాఅయినా బావుండేది దానికిఎంత అదృష్టముందాలి.

క్రిష్ణ : ఆయనేదో అనేశి వెళ్లివుంటాడు. ఎందరో మహానుభావులు మన మీద రాళ్లుతువ్వటానికి

రామయ్య : ఆరాళ్ళతో తలకుబొప్పెలు కడుతున్నాయిగానీ తలబద్దలవ్వలేదుగా

శాంతి : ఇలారానాన్నా కుర్చీలోకూర్చో (అనిచేయి పట్టుకోబోయింది)

రామయ్య : నన్నుతాకకు, నాచెయ్యివదులు

శాంతి : ఏంనాన్నా ఎందుకని

రామయ్య : ఒకరినొకరుతాకితే ఎవరివల్లెవరు మండి తగలపడి పోతారోనని

క్రిష్ణ : అనిభయమానాన్నా.

రామయ్య : భయంకాదు అసహ్యం ఆ అగ్నిహోత్రుడికికూడా మనల్నితాకటానికి భయం. తాకితేమన దరిద్రానికి, నిస్సహాయతకు, మట్టి,మళానానికి తనే తనే నీరై ఆరి పోవల్సిందేగాని మనం మాత్రం మసికాక యిలాగేనిలిచి శాశ్వతంగా సజీవప్రేతాల్లాగా వుండిపోతాం.

శాంతి : (ప్రక్కకుపోయి కుళ్లికుళ్లి ఏడ్చింది)

రామయ్య : ఇక్కడుంటే దాంతోపాటు కొంచెంసేపు మనమూ ఎడవ్వాల్సి వస్తుంది. దానిఏడుపుదాన్నే ఏడవనీ మరలాలా వెళ్లివద్దాం.

క్రిష్ణ : ఎక్కడికి.

రామయ్య : కేశవరావుగారు ఒకసారి నిన్నుతీసుకురమ్మన్నారా

క్రిష్ణ : ఎందుకట.

రామయ్య : ఎందుకేమిటినాబొంద ఆయన కూతుర్నేమీ నీకివ్వడులే పద.
(రామయ్య, క్రిష్ణ బైటకువెళ్ళారు.)

శాంతి : (గద్గదంగా) ఇలానన్ను వంటరిగా వదలివెళ్ళటం అందరికీ మామూ
లైంది. వెళ్ళండి అంతా వెళ్ళండి, నేనొక్కదాన్నే కూర్చునిపోయిగా
పోయిగా ఏడుస్తాను.

అరుణ : (వచ్చి శాంతి ఏడవటంచూసి)
నువ్వుసింపుల్ గా యిలా ఏడ్చి పూరుకుంటావనుకోలేదు.

శాంతి : నువ్వాబావా.

అరుణ : నన్ను అలా పిలవకు.

శాంతి : నీనోట ఈమాట కొత్తగా వింటున్నాను బావా.

అరుణ : కొత్త ఏంటేదు. అది చెప్పటానికే వచ్చింది.

శాంతి : ఎలాగయితేనేం, దేనికోసమైతేనేం మళ్ళీ వచ్చావు.... ఎన్నాళ్ళ
యింది నిన్ను చూసి

అరుణ : ఎందుకు నాకోసం అంతగా చూడటం.

శాంతి : అలా అంటావేం. నాకు నీవుతప్ప 'నా' అనేవాళ్ళు ఎవరున్నారు.

అరుణ : ఆవన్నీ పాతమాటలు.

శాంతి : కాలంతోపాటు మాటలు మారతయ్యా.

అరుణ : మనుషులే మారినప్పుడు మాటలు మారటానికేం కష్టం

శాంతి : నువ్వనేది నాకేం అర్థం కావటంలేదు.

అరుణ : అలా నటించకు.

శాంతి : నటించటమా.... అవును నటించాను. ప్రతివాళ్ళు నీగురించి నా
అభిప్రాయం అడిగినప్పుడు నిజం చెప్పకుండా నటించాను. మని
ద్దరి పెళ్ళి విషయం మావయ్య అడిగినప్పుడు అమాయకురాలిగా
నటించాను. మా నాన్న, మా అన్నయ్య నీమీద నాకు మనసు
న్నదీ లేనిదే తెల్సుకోటానికి నన్ను అడిగినప్పుడు చాలా అమాయ

కంగా సిగ్గు నటించాను. కానీ ఎవ్వరికీ నా గుండె విప్పి దాచు కున్న నిజం చెప్పలేదు. అందుకే నేనెవ్వరికీ అర్థం కాలేదు ఇన్నాళ్ళు.

అరుణ : ఇన్నాళ్ళు నువ్వు ఎందుకోసం నటించావో నాకిప్పుడర్థమైంది.

శాంతి : కాదు, నీ కర్థంకాలేదు. ఏమీ అర్థంకాలేదు.

అరుణ : అందుకే నువ్వునటిస్తున్నావన్నది.

శాంతి : నేనునటిస్తున్నానన్నది నాచేత వొప్పించి, నిజాన్ని మసిపూసి మతేడుకాయ చేయటానికి ప్రయత్నించకు. ఇంక ఎన్నాళ్లు ఇలా వీళ్ళందరికీ యిష్టంలేకుండా దూరమై బ్రతికేడిచెప్పు.

అరుణ : నాకు నువ్వుశాశ్వతంగా దూరంకావటానికి ఎంతవరకుకావాలో అంతవరకు.

శాంతి : అంటే

అరుణ : అంటే, నువ్వుశాశ్వతంగా దూరంకావాలి.

శాంతి : ఎందుకని.

అరుణ : ఎందుకనా

శాంతి : ఎందుకని చిన్నపటినుంచి నిన్నుప్రేమించినందుకా - పరిస్థితులు చక్కపడేవరకు నీవుకోరినట్లు మనపెళ్ళిసంగతి పైకిరానీయకుండా ఉన్నందుకా నిన్ను అందరూ నోటికివచ్చినట్లు అంటుంటే విని భరించినందుకా నీమాటల్నినమ్మి నీచేతలకు బానిస అయినందుకా ఎందుకు బావ ఎందుకు చెప్పు.

అరుణ : ఏమయినా, యిప్పుడునాస్థితివేరు, నాహోదావేరు.

శాంతి : హోదానుబట్టి ప్రేమమారుతుందా. ఆనాడునీకు ఏంహోదావుందని నిన్ను నేనుప్రేమించాను. చిన్నప్పుడు నీకు ఏంహోదావుందని మనవాళ్ళంతా మనిద్దరికీ పెళ్ళి చేయాలనుకున్నారు.

- అరుణ : అంతానిజమే కావచ్చు. కానీ,
- శాంతి : మరింక నిజం కానిదేమిటి.
- అరుణ : ఏమైనా నిన్నునేను పెళ్ళిచేసుకోలేను
- శాంతి : నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవా ఏం ఎందుంని
- అరుణ : ఎందుకంటే నువ్వుచెడిపోయావ్
- శాంతి : ఏమిటి
- అరుణ : అవును చెడిపోయినదానివి నువ్వుచెడిపోయావ్ అందుకే నువ్వంటే నాకిప్పుడు ఆసహ్యం అందుకే నిన్ను పెళ్ళిచేసుకోను.
- శాంతి : నేను చెడిపోయానా - నేనుచెడిపోయానా నువ్వేనా చూటలంటున్నది నువ్వేనా
- అరుణ : అవును నేనే అంటున్నది నువ్వు చేడిపోయావ్.
- శాంతి : అనద్దుబావ. ఆమాటఅనద్దు ఇతర్లు అంటే సహించగలను కానీ నువ్వంటే సహించలేను. నేనుచెడి పోలేదుబావా ఆమాటఅనద్దు.
- అరుణ : కాదు, నువ్వు చెడిపోయావ్. చెడిబ్రతకటానికి బదులు చస్తేమేలు అందరిపీడా పడుతుంది. మిగతావాళ్లన్నా బ్రతికిబట్ట కడతారు, నేనువెళ్తున్నా మళ్ళిమానాన్నవస్తే ఎక్కడికివెళ్లద్దు ఇక్కడే ఉండమను. (వెళ్ళిపోయాడు.)
- శాంతి : నేను చెడిపోయాను నేనుచెడిపోయాను (ఏడ్చింది)
(స్టేజిమీద లైట్లు అప్పటికే ఎరుపుగామారాయి)
- రామయ్య : (తోపలినుంచి ఒకవైపుగా వచ్చాడు)
- శాంతి : నాన్నా, నేనుచెడిపోయానట - బావ ఎంతమాటన్నాడో చూశావా నాన్నా.
- రామయ్య : (మాట్లాడలేదు)
- శాంతి : మాట్లాడునాన్నా నేనుచెడిపోలేదని చెప్పనాన్నా నామీద నీకు నమ్మకం లేదానాన్నా నేనుచెడిపోలేదని చెప్పనాన్నా.

రామయ్య : నువ్వు చెడిపోయావు శాంతి

శాంతి : ఎంత మాటన్నావ్ నాన్నా.

రామయ్య : ఉన్నమాట అన్నాను. నువ్వు చెడిపోయావ్ (బైటవైపుకు వెళ్లి నుంచున్నాడు)

(ఈలోగా క్రిష్ణ లోపలనుంచి మరోవైపుగా వచ్చాడు)

శాంతి : క్రిష్ణ వీళ్లంతానన్ను చెడిపోయానంటున్నాను. అమ్మపోయినప్పటి నుంచి నాతోపాటుగా పెరిగావ్. మనిద్దరం ఒక్కటిగా బ్రతికాం నాసంగతి నీకు తెలేదా అన్నయ్యా వాళ్ళంతా నే చెడిపోయానంటున్నారు. నువ్వుకాదను వాళ్ళందరరిసీ అబద్ధం అని చెప్పు, చెప్పు, నే చెడిపోలేదని చెప్పు.

క్రిష్ణ : (మాట్లాడలేదు.)

శాంతి : మాట్లాడుక్రిష్ణా నీమూగతనం నన్ను దహించి వేస్తున్నది. చెప్పు నే చెడిపోలేదని చెప్పు.

క్రిష్ణ : చెడిపోయిందాన్ని చెడలేదని ఎట్లా అనను.

శాంతి : అంటే

క్రిష్ణ : నువ్వు చెడిపోయావ్ మన సంసారాన్ని, మా జీవితాల్ని నాశనం చేశావ్. నీతోపాటు మమ్మల్ని కూడా చంపేసి కాతులకు గడ్డలకు వేళేయ్. చీ(అని తండ్రివైపు నడిచాడు)
(లోపల్నించి పర్వతాలు అరుణ వచ్చారు)

పర్వతాలు
అరుణ } (పెద్దగానవ్వారు)

శాంతి : ఎందుకు నవ్వుతారు

పర్వతాలు : నిన్ను చూసి

అరుణ : చెడిపోయిన నిన్ను చూసి నవ్వుతున్నాం.

శాంతి : నేను చెడిపోయానని మీరు నవ్వుతున్నారా నేను చెడిపోతే మీరు నవ్వుతున్నారా.

పర్వతాలు : అదే రాజకీయం (నవ్వాడు)

(రామయ్య వైపుకు వెళ్ళాడు)

శాంతి : బావా నిజంనీకు తెలుసు చెప్పుబావా ఒక్కసారి చెప్పు నేచెడిపోలేదని. ఆఖరిసారిగా పాదాలుపట్టుకుని ప్రార్థిస్తున్నా నే చెడిపోలేదని చెప్పుబావా (పాదాలమీద పడింది)

అరుణ : (వదిలించుకుని) నన్ను తాకకు నన్నైనా చెడకుండా బ్రతకనీ (ఇతరులున్నవైపుకు వెళ్ళాడు అంతానవ్వారు అందరూ శాంతి చుట్టూ గుండ్రంగాతిరుగుతూ)

అందరూ : నువ్వు చెడిపోయినదానివి నువ్వు బతికి మమ్మల్ని చంపకు నువ్వే చావు.

(అని అనుకుంటూ వికటాట్టహాసాలుచేస్తూ అంతావచ్చినవైపే తోపలికివెళ్ళారు. ఎర్రలైట్లుపోయి మామూలులైట్లు వెలిగాయి)

శాంతి : (పిచ్చిదానిలా చూశింది నవ్వింది. నవ్వుతూ అంటున్నది) నేను చెడిపోయాను అందరూ అదేమీటన్నారు కనిపించిన తండ్రి, నాతోపెరిగిన నాఅన్న, మావయ్య, నన్ను ప్రేమించి-చిన్నప్పటి నుంచి నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకొన్న నాసర్వస్వం నాబావ అంతా అంతా నేచెడిపోయానని చచ్చిపోమ్మన్నారు చచ్చివాళ్ళను బతికించమన్నారు.

(అంటూ పిచ్చెక్కినట్టు నవ్వింది నవ్వుకుంటూ తోపలికి వెళ్ళింది) (బైటనుంచి పరిగెత్తుకుంటూ నాగరాజు వచ్చాడు అటు ఇటు చూశాడు. ఎవరూ కనిపించలేదు.)

నాగరాజు : ఎవరు ఎవరండి యింట్లో (మధ్యగదిలోకి చూశాడు. తరువాత వంట యింటివైపుచూశాడు. ఆశ్చర్యపోయాడు)

నాగరాజు : అరె - ఎమండీ...ఎమండీ (అంటూ హడావుడిగాలోపలికి పో
గెతాడు)

(ఒక క్షణంలో నాగరాజు శాంతిని కైటకు లాక్కొట్టాడు)

శాంతి : వద్దు నన్ను అపద్దు నన్ను వదులు (అంటూ నాగరాజు పైకి పుట్టినట్లు
లాగిపడవేయబడింది. మళ్ళీ లేచింది శాంతి అదే బట్టలో
బోయింది.)

నాగరాజు : ఆగండి (అడ్డుగా నిల్చున్నాడు)

శాంతి : సువ్వెవరు నన్ను ఆగమంటానీ (మళ్ళీ నాగరాజు అడ్డుగా నిల్చి
బోయింది.)

నాగరాజు : నామాటవినక ఒక్క అడుగు ముందుకు వెళ్ళకు నాగరాజు పాదాల
పీకనొక్కేస్తాను జాగ్రత్త.

శాంతి : ఎందుకిలా చేశావ్ ఎవరునుప్పు నన్ను వదులు (అంటూ నాగరాజు
చావు నన్ను చావనీ...

నాగరాజు : ఛీ... ఏం మనిషి అంటి మీరు.

శాంతి : నావాళ్లంతా నాగోనిమనిషిని చంపేకారు ఒకమినిటి ది (అంటూ
దాన్నీ చావనీ - నన్ను పోనీ (ఏడ్చింది)

నాగరాజు : మీరు చచ్చిపోతూంటే నాకళ్లతో చూసివుంటున్నాను అంటూ...
జ్ఞీకాదు నేను. మీరుకాదు కూడదంటే నేనేమిమ్మల్ని చంపాలి.

శాంతి : చంపు వెంటనే చంపివుణ్ణం కట్టుకో

నాగరాజు : మనిషిని చంపటం రాక్షసులు చేసేవని శాంతి నేనుమనిషి.

శాంతి : నాకు మనషులమీద నమ్మకంపోయింది. ఇప్పుడు నామీద నా
నమ్మకంలేదు.

నాగరాజు : అందుకే చానాలనుకుంటున్నాడు మీరున్నట్టి మనిషికి అది
కండి చేతనయితే యింకొకళ్లను బ్రతికించండి.

శాంతి : (ఆతనిపాదాలకు దణ్ణం పెడుతూ) మీ మామగారు నాకోర్కాను
స్కూరాలు. చావకుండా బ్రతకలేదు. బ్రతికిచావాలి కదా అంటూ
బ్రతుకుతాను. నన్ను వదులండి.

నాగరాజు : (శాంతి బుజాలుపట్టుకుని పైకిఎత్తుతూ) చూడండి.

పర్వతాలు : (వస్తూ చూసి) చూశాను. చూశాను. ఈ రాజకీయాన్ని కళ్ళారా చూశాను. ఏంశైక్రటరీ ! ఎట్లావుండి రాజకీయం.

రంగారావు : చాలా దారుణంగా వుదండి

పర్వతాలు : ఈ రాజకీయమేమిటో నీకర్థమయిందా.

రంగారావు : మినిష్టరుగారు మీరయితే నాకెందుకండి రాజకీయం అర్థంకావటం

పర్వతాలు : ఆదేరాజకీయం (నవ్వాడు)

నాగరాజు : ఎందుకు నవ్వుతారు.

పర్వతాలు : మీరు, ఎవ్వరూ చూడలేదు కదాఅని అనుకున్నది, చూడకూడదనుకున్నది చూశినవ్వుతున్నాను. (మళ్ళీనవ్వాడు) నవ్వునవ్వు శైక్రటరీ నువ్వునవ్వు లేకపోతే బైటకుపో

రంగారావు : ఎందుకుసార్... సరేసార్ మీరాజకీయం నాకర్థంకాలేదు... బైటేవుంటా (బైటకువెళ్ళాడు)

పర్వతాలు : (దానికి మళ్ళీనవ్వాడు)

నాగరాజు : ఆపండి. ఎందుకు నవ్వుతున్నారో చెప్పినవ్వండి.

శాంతి : (పక్కన నుంచుని కుళ్ళికుళ్ళి ఏడుస్తున్నది.)

పర్వతాలు : చెప్పం చెప్పలేం... (మళ్ళీనవ్వాడు)
(ఈలోగా రామయ్య, క్రిష్ణ లోపలికి వచ్చారు వాళ్ళకుఏమీ అర్థంకాలేదు.)

రామయ్య : ఏమిటిదంతా.

క్రిష్ణ : ఎందుకు నవ్వుతున్నావ్.

పర్వతాలు : నవ్వుతున్నానయ్యా. పొట్టచెక్కలయ్యేట్లు నవ్వుతున్నాను. కానీ నువ్వునవ్వులేవు. నువ్వుఏడుస్తావ్ రామయ్యా, గుండెపగిలేట్లు ఏడుస్తావ్. ఆటుచూడు.

(శాంతి, నాగరాజుల వంక చూపించాడు)

రామయ్య : ఎవరు, ఎవరయ్యానువ్వు.

నాగరాజు : నేను.

క్రిష్ణ : అవును నువ్వే... ఎవరునువ్వు

నాగరాజు : నా పేరు నాగరాజు.

రామయ్య : ఇక్కడికి ఎందుకొచ్చావ్.

పర్వతాలు : కాదేయటానికి కాటుమీద కాదేయటానికి.

క్రిష్ణ : నువ్వొండు మావయ్యా... (నాగరాజును) ఎందుకొచ్చావిక్కడికి.

పర్వతాలు : వచ్చి ఏంచేస్తున్నావని అడుగు.

రామయ్య : అబ్బ నువ్వొడవయ్యా మినిష్టరూ.

క్రిష్ణ : చెప్పు, ఎందుకొచ్చావిక్కడికి.

నాగరాజు : నేనెందుకు వచ్చానోనిజంచెపితే మీమతులు పోతై. ముఖ్యంగా
యీ మినిష్టరుగారి తలతిరిగి పోతుంది.

పర్వతాలు : (నవ్వాడు) అబ్బ ఏంరాజకీయమయ్యా. బ్రహ్మాండంగాఉంది
నీప్లాను కానీ, ఒక్కవిషయం. తిరిగేదినాతలేకాదు. ఇదిగో వీళ్లు,
(రామయ్య, క్రిష్ణల వంకచూపించి) వీళ్లతలలు తిరిగి అమాంతం
కిందపడిపోతారు(నవ్వి)నేను చూసాను అంతా కళ్లారా చూసాను.

నాగరాజు : ఏం చూశావ్నువ్వు

రామయ్య : ఏంచూశావయ్యా.

పర్వతాలు : నీకూతురు - వీడివొళ్లోపడటం... అదే పాదాలమీద పడటం వీడు
శాంతి బుజాలుపట్టుకుని లాతించటం అంతా చూశాను.

శాంతి : మావయ్యా } (పెద్దగా అరిచారు)
నాగరాజు : మినిష్టరూ }

రామయ్య : ఇంకా నేనెందుకు బ్రతికున్నాను భగవంతుడా.

పర్వతాలు : ఇదిగో ఈ ప్రబంధ ఘటాన్ని కళ్లారా చూడటానికి.

నాగరాజు : నోర్మయ్. నోటికొచ్చినట్లు పేలకు.

క్రిష్ణ : అయితే ఇక్కడికెందుకొచ్చావ్.

నాగరాజు : ఎందుకొచ్చానో తరువాత. ముందు ఏంచేశానో చెప్పనీయండి.

రామయ్య : చెప్పు నాయనా చెప్పు. వెంటనే చెప్పు,

నాగరాజు : నేను ఇక్కడికి వచ్చేటప్పటికి ఇక్కడ ఎవరూ లేరు. అదిగో ఆ గదిలోకి చూశాను. ఆశ్చర్యపోయాను. కాదు.... ద్విగ్భాంతి చెందాను.

రామయ్య : ఎందుకు ?

నాగరాజు : ఎందుకా. ఈమె.... ఆమె చీరచెంగుతో గొంతుకు ఉచ్చు బిగించు కుని ఆ దూలానికి వేలాడతీసుకుంటున్నది,

రామయ్య : నిజమా !

శాంతి : నిజమే.

నాగరాజు : నేను వెళ్ళి ఆమెను ఉచ్చునుంచి విడదీసి ఇక్కడికి లాక్తొచ్చాను.

శాంతి : ఇంతమంది చాపమన్న తరువాత చద్దామనే ఉరి వేసుకున్నాను. కానీ, రాక్షసుడొచ్చి నన్ను బతికించాడు. “నన్ను చాపనీయ కుండా ఎందుకు బతికించావని”

నాగరాజు : అని ఏడస్తూ నా కాళ్ళమీద పడింది. నా కాళ్ళమీదపడి తప్పు చేయకండని పైకి లేవనెత్తాను.

రామయ్య : ఏదో బాధలో, నిస్సహాయంలో అన్నమాటలు నిజం అనుకున్నావా అమ్మా. అందుకని బలవంతాన ప్రాణాలు తీసుకుంటావా. చేతు లారా కన్న ఆడబిడ్డను చంపుకున్న తండ్రిలా నన్ను బతికిచావ మని శపిద్దామనుకున్నావా శాంతీ. చెప్పమ్మా, చెప్పు. నన్ను అన్యాయం చేయటం నీకు న్యాయమేనా. చెప్పమ్మా, చెప్పు.

శాంతి : మీకు అన్యాయం చేస్తున్నానని ఆలోచించలేదు నాన్నా. కానీ, నాకు జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని భరించలేక, అహల్యలాగా రాయిలా పడిఉండలేక, వేరే గత్యంతరం లేక

పర్వతాలు : ఉరి వేసుకుందటండి. అహ. ఏం రాజకీయమండి.

క్రిష్ణ : శుక్రుండు మావయ్యా.

పర్వతాలు : ఎందుకుండాలిరా. నేవుండను. వూరికే ఆసలుండను. అమ్మో. అంతా చూశానుగనక సరిపోయింది. లేకపోతే నిక్షేపంలాంటి నా కొడుక్కు ఎంగిలాకులో అన్నం పెట్టాల్సి వచ్చేది. ఓహో. ఏం రాజకీయం....

క్రిష్ణ : మహాప్రభో నీకు దణ్ణం పెడతాను. కొంచెం వూగకో స్వామి. (నాగరాజుతో) అయితే, ఆసలు ఇంట్లోకి ఎందుకొచ్చినట్లు.

నాగరాజు : ఇదిగో (పర్వతాలు) యీ మహానుభావుడి కుమారరత్నానికి త్వరలో పిండం పెట్టకుండా చేయాలని...

పర్వతాలు : ఆ ఏమిటి మళ్లా అను ఆమాట.

నాగరాజు : అంటాను మళ్ళీ మళ్ళీ అంటాను.

క్రిష్ణ : ఏమిటినువ్వనేది.

నాగరాజు : వినండి నేనిక్కడికొచ్చింది ఎవరి ప్రాణాలు తీయటానికికాదు. ఎవర్నీ పాడుచేయటానికికాదు అవమానాలు పాలుచేయటానికికాదు నిండుప్రాణాల్ని రక్షించాలనే తాపత్రయంతో మానవుడిగా వచ్చాను.

పర్వతాలు : దివినుండి భువికిదిగివచ్చిన ఓమహానుభావా, నీవు చేశానని చెప్పుకుంటున్న ప్రాణరక్షణ కార్యక్రమానికి జోహార్లు అర్పించం గానీ, అర్పించామని అందరితో చెప్పుకుంటే మాకేం అభ్యంతరం లేదు,

నాగరాజు : నే చెప్పేది యీమె సంగతికాదు. నేనువచ్చింది మీకుమార రత్నాన్ని గురించి.

పర్వతాలు : మాకుమార రత్నమా.

నాగరాజు : అవును ఈ సమయానికి మీకుమార రత్నానికి ప్రాణాలు ఎగిరి

పోయే పరిస్థితి ఏర్పడుతుందని... అదీ యీచుట్టుపట్ల జరుగుతుందనీ... కారణం... అతను తప్పకుండా యిక్కడికి వస్తాడని పసికట్టి అతన్ని హతమార్చే ప్రయత్నంచేశారని నాకు తెల్సింది. కాలేజీ రాజకీయాల్లో అతనికి ప్రత్యర్థిని అయినా, మనిషిని హింసించటం, చంపటం నాకుగిట్టవు. అందుకే గిట్టనివాడి ప్రాణాలను గట్టిగా కాపాడాలనే యిక్కడికి వచ్చేను. కానీ యిక్కడ యిది జరిగింది.

పర్యటాలు : (పెద్దగానవ్వాడు) ఇదంతా నమ్మమంటావ్. నేను రాజకీయాలలో మునిగి తేలిన మినిష్టర్ని నాబిడ్డకు హాని కలగజేయటం జరిగేపనా చెపితే నమ్మేపనా...

నాగరాజు : తాను మినిష్టరు కొడుకునన్న అహంతోనే ఇన్ని దురాగతాలు చేస్తున్నాడు, మావిద్యార్థుల్లో వర్గభేదం సృష్టించి తను నాయకుడవ్వాలని చేయగలిగిందంతా చేస్తున్నాడు. కాలేజీలో తాను ఆడ పిల్లలను అల్లరిపెట్టి పోలీసులకు మేంచేశామని రిపోర్టుచేసి మమ్మల్ని యిరికించాలని చూశాడు ఇంకా చాలాచాలా చేశాడు. ఇప్పుడు కథ అడ్డతిరిగింది. తనమనషులనుకున్నవాళ్ళే తనకు ఎదురుతిరిగి, తనమీద కక్షకట్టి హతంచేయాలని చూడటంలోనే యీనాడు అతని ప్రాణాలకు ప్రమాదం ఏర్పడింది. తోటి మానవుడిగా, విద్యార్థిగా, స్నేహితుడిగా అతనికి సాధ్యమైనంత సాయం చేయాలని, కాపాడాలని అతను ఇక్కడికి వస్తాడని తెలిసి నేనిక్కడికి వచ్చాను.

అరుణరావు : (అమాంతం తోపలికొచ్చి) వేసేయండి, తలుపు వేసేయండి.

క్రిష్ణ : ఎందుకు.

అరుణరావు : వాళ్ళొస్తున్నారు. నన్నుచంపటానికి వాళ్ళొస్తున్నారు.

నాగరాజు : నీకేం భయంలేదు నిన్నెవరూ చంపరు.

అరుణరావు : నువ్వా నువ్వికడున్నావా. వాళ్ళకన్నా ముందునువ్వే నన్ను చంపుతావ్.

(తండ్రిచాటుకు వచ్చాడు)

వీణ్ణిగూడా బైటకునెట్టి తలుపేయండి.

(రామయ్య దగ్గరగావెళ్లి) ముందు తలుపేయండి.

(బైట జనంగోల)

నాగరాజు : (అరుణరావుతో) ముందు నువ్వు లోపలికివెళ్లు.

(అరుణరావు లోపలికివెళ్లాడు వెంటకొంతి కూడావెళ్ళింది బైట నుంచి ఒకవ్యక్తి లోపలికి దూసుకొచ్చాడు)

పర్వతాలు : ఎవరు నువ్వు.

వ్యక్తి : అరుణరావువెక్కడ.

క్రిష్ణ : నువ్వెవరు ఎందుకొచ్చావిక్కడికి.

వ్యక్తి : అది తరువాత-ముందు అరుణరావును బైటకు రమ్మనండి (బైట జనంగోల)

నాగరాజు : అరుణరావు ఇక్కడికిరాలేదు.

వ్యక్తి : ఓనువ్వా. నువ్విక్కడున్నావేమిటి వాణ్ణిబైటకు రమ్మను.

నాగరాజు : అతనిక్కడికి రాలేదనిచెప్పానా.

వ్యక్తి : అబద్ధం ఇప్పుడే లోపలికివచ్చాడు ఈసందు మలుపు తిరిగేలోపం మాయమైనాడు ఇక్కడే యీలోపలే వుండిఉంటాడు ముందు నువ్వు అడ్డంలే వాడిప్రాణాలు తీస్తేగాని...

నాగరాజు : అతనిక్కడికి రాలేదని చెబుతున్నానా.

వ్యక్తి : నువ్వుకూడా అబద్ధమాడితే మనల్ని కాపాడెవరు. వాడు మనకు చేసిన అన్యాయానికి ప్రతీకారం తీర్చుకునేదెట్లా లే అడ్డంలే

నాగరాజు : నేచెప్పేదివిను అరుణరావు ఇక్కడికి రాలేదు.

వ్యక్తి : నువ్వెందుకున్నా విక్కడ అయితే నువ్వువాడితో చేరిపోయావా.

నాగరాజు : నాకు యిక్కడ వేరేపనుండి వచ్చాను ఆరుణరావు యిక్కడికి రాలేదు. అన్ని విషయాలు తరువాత మాట్లాడుకుందాం ముందు నువ్వెళ్ళిపో.

వ్యక్తి : సరేనీమీద గౌరవంతో, నీమాటనమ్మి వెళ్ళిపోతున్నాను. ఇందులో ఏమైనా మోసంఉందే నిన్ను కూడా అనుమానించాల్సి వస్తుంది. అప్పుడు వాడికి పట్టిన గతేనీకూ పడుతుంది.

నాగరాజు : అదంతా తరువాత చూద్దాం ముందు నువ్వెళ్ళిపో.

వ్యక్తి : సరే నీమాటమీద వెళ్ళిపోతున్నాం. వాడు మళ్ళీమాకంట పడ్డాడా...
వాడి అంతు చూడమా...వస్తా
(బైటకు వెళ్తూ బైటవున్న వాళ్ళతో)
పదండి ఈరోజువాడు బతికిపోయాడు. (వెళ్ళాడు)

పర్వతాలు : (అమాంతం నాగరాజు శాశ్వతమీద పడి) మహా పబో నీ పాదాలకు నమస్కారం. నా బిడ్డకు ప్రాణబిక్ష పెట్టావ్. వాళ్ళ అంతు తరువాత నే చూడగలననుకో...

శివం : (లోపల్నించివచ్చి) ఇంకచాలు ఇకతెరవేసేయండి.)
(తెరపడటం ప్రారంభించింది)

పర్వతాలు : ఆగండిబాబు (తెరఆగింది) ఉండండి సార్. లోపల మా అబ్బాయి ఉన్నాడు ఎలావున్నాడో ఏమో చూసిరావాలి.

శివం : లోపలికి పంపించాను కదయ్యా...ఇంకేం

రామయ్య : లోపల మా అమ్మాయికూడ ఉందండి.

శివం : ఆసంగతి తెలిసే తెరవేసేయ మంటున్నది. ఆవేసేయవయ్యా తెర-బరువుగా జారాలితెర.

అ...అట్లా.....అట్లా (తెరబరువుగా పడింది)

మూడవరంగం

(ముందు తెరమాత్రమే లేచింది)

- శివం : (పస్తూ) ఏం, ఎలాఉంది సీను.
[వెనుకనే వచ్చిన సత్యం, సుందరం ఏం మాట్లాడలేదు.]
ఏం కైమాక్కు నాగాలేదా.
- సుందరం : ఆహూట అనాల్సింది మనంకాదు, ప్రేక్షకులు.
- శివం : నాటకం రాసేటప్పుడు ప్రేక్షకుల కళ్ళతో చూస్తూకదా రాస్తాం
మగం ఆమాత్రం ఊహాశక్తి లేకపోతే మనలోని ప్రతిభను మన
పాత్రలు ఎలాప్రతిబింబింప చేస్తాయి.
- సుందరం : అయ్యా ! తోటి నాటక రచయితగ నేను మెచ్చుకోలేను. ఎదట
పడి విమర్శించానూలేను.
- శివం : దానికి కారణం ఒకరచయితకు మధ్య వుండే అసూయ, ఎవరి
మీద వారికుండే స్వార్థం, గర్వంతో కూడుకున్న అభిమానం.
- సుందరం : మీరుచెప్పేది కాదనటానికి అంత దైర్యంలేదు కానీ, ఒకరిమంచిని
చూరొకరు మెచ్చుకోటం, అర్థం చేసుకోటం, నేర్చుకోటం అనేవి
మనిషిలో స్వార్థం తరిగి విశ్వవ్యాపక దృష్టితో మనిషిపెరగటం
మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. సరేఇలా మనిద్దరం ఉపన్యాసం
చెప్పుకుంటూ పోతుంటే అవతలనాటకానికి ఆలశ్యమవుతుంది.
- శివం : సత్యంగాను. ఇది ఆఖరిరంగం దీనితోనాటకం అయిపోతుంది.
కాబట్టిదీన్ని పూర్తి చేయండి.
- సత్యం : ఇంతవరకు జరిగినకథ ఆధారంగానే కథను నడిపించాలా, లేక
పోతే నాయిష్టం వచ్చినట్లు మార్చుకోవచ్చా.
- సుందరం : మీష్టం వచ్చినట్లు మార్చుకోవచ్చు దానిదేముంది.

శీవం : అలా యిష్టం వచ్చినట్లు పూర్తిగా మార్చితే ప్రేక్షకులకు గందర
గోళం అవుతుంది. అందుకని మూలకథా వస్తువుయొక్క నరం
చెడకుండా రూపంలో మార్పులు తెచ్చుకున్నా ఫరవాలేదు.

సత్యం : ప్రేక్షకులు గందరగోళంలో పడేట్లు చేయనులెండి సరే.... ఇక
రంగం మొదలెడతాను. మీరు ప్రక్కకు తప్పుకోండి. ఆ
రెడీ.... తెర తీసెయ్ బాబూ.... ఆ లైట్స్ ఆఫ్ చేయకపోయినా
ఫరవాలేదు.... పదండి.

(ముగ్గురూ ప్రక్కకు వెళ్లి పోయారు-ఇంతలో తెర తొలిగింది)

రామయ్య : (కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నాడు)

క్రిష్ణ : (బైటనుంచి వస్తూ) నీకేదో ఉత్తరం వచ్చింది నాన్నా,

రామయ్య : (ఉత్తరం తీసి చదివాడు)

క్రిష్ణ : ఎక్కడనుంచి నాన్నా.... ఎవరు రాశారు?

రామయ్య : (మాట్లాడలేదు)

క్రిష్ణ : ఏముంది దాంట్లో.... మాట్లాడవేం.

రామయ్య : ఉత్తరం క్రిష్ణకు ఇచ్చాడు)

క్రిష్ణ : (ఉత్తరం చదివాడు) శాంతి, శాంతి !
(శాంతి వచ్చింది)

క్రిష్ణ : ఈ ఉత్తరంలో ఏముందో చెప్పుకో చూద్దాం !

శాంతి : చూడండి నాకెలా తెలుస్తుంది.

క్రిష్ణ : అసలు ఎక్కడనుంచి వచ్చిందో చెప్పు చూద్దాం.

శాంతి : బావ దగ్గరినుంచి మాత్రం కాదనుకుంటాను.

క్రిష్ణ : ఊళ్ళో ఉన్న బావదగ్గరనుంచి మాత్రం కాదులే. ఇది ప్రభుత్వం
దగ్గరనుంచి.

శాంతి : ఎవరికి వచ్చింది నీకా, ఉద్యోగం వచ్చిందా : చాలా సంతోషం.

క్రిష్ణ : ఉద్యోగానిదేముంది, ఇవ్వాళ కాకపోతే రేపొస్తుంది.

శాంతి : ఏమిటో చాలా ధైర్యంగా మాట్లాడుతున్నావ్.

క్రిష్ణ : అవును ధైర్యమే. మంచిరోజులు రాబోతున్నై ఈ ఉత్తరం ప్రభుత్వం దగ్గరనుంచి వచ్చిందని చెప్పాగా. ఈ ఉత్తరం నాన్నకొచ్చింది. దీంతో ఏమని రాసిఉందో చెప్పు చూద్దాం.

శాంతి : తెలీదు.

క్రిష్ణ : మన ప్రభుత్వం నాన్నగారిని ప్రభుత్వ సలహాదారుగా నియమించాలనుకుంటున్నారట. దానికి అంగీకారం తెలుపమని నాన్నను ప్రభుత్వం అడిగింది.

శాంతి : ఏ విషయాల్లో సలహాలడుగుతారట.

క్రిష్ణ : బాగా అనుభవమున్న దేశభక్తులి, నిస్వార్థ సేవ చేసినవారిని, మంచి మేధాశక్తి కలవాళ్ళను ఇట్లా సలహాదారులుగా ప్రభుత్వం నియమిస్తుంది.

శాంతి : అంటే ఇది ఒకరకమైన గౌరవ పదవన్నమాట.

(ఈలోగా పర్వతాలు ప్యాంటు బుష్షర్టుతో వచ్చాడు)

పర్వతాలు : బావా ! బావగారూ...

(శాంతి లోపలికెళ్ళింది)

క్రిష్ణ : పర్వతాలు మామయ్యా ! నమస్కారం మినిస్టరుగారు.

పర్వతాలు : అబ్బ ! ప్రతి వెధవ ఎగతాళి పట్టించేవాడే.

క్రిష్ణ : ఏమన్నావ్ మామయ్యా !

పర్వతాలు : ఈ వెధవను ప్రతి-ప్రతివాడు ఎగతాళి చేసేవాడు ఖర్మ అని అన్నానురా నాయనా.

రామయ్య : అవునూ-ఈ వేషమేమిటి.

పర్వతాలు : “పొట్ట కూటికిట్టు పలు వేషధారణల్” అని. చూడు. మా మినిస్ట్రీ పడిపోయిందా. నా మంత్రిపదవి పోయిందా. పదవితోపాటు కాతు పోయింది, ఇల్లు పోయింది, హోదా పోయింది, వేషం కూడా పోయింది.

క్రిష్ణ : నీకు మినిస్టరు పదవి పోయిందా.... అయితే బ్రహ్మశ్రీ పర్వతాలు గారు. ఇప్పుడు తమ పార్టీ ఏది ?

పర్వతాలు : ఇంకా నిర్ణయం కాలేదుబాబు. కొంతకాలం పడుతుంది నాయనా ఒక నిర్ణయానికి రావటానికి.

రామయ్య : మరి ఈ వేషం?

పర్వతాలు : ఏ పార్టీలోనూ లేనిప్పుడు, మరోనిర్ణయం తీసుకునేవరకు ఈ వేషం రైల్వే జనరల్ కంపార్ట్మెంట్ వంటిది. దీంట్లో ఏ ప్రయాణీకు డైనా ఎప్పుడైనా ఎక్కచ్చు, ఏ స్టేషన్లోనైనా దిగిపోవచ్చు.

శాంతి : మంచిసీక్సు తాగు మావయ్యా (గ్లాసు అందించింది)

పర్వతాలు : ఆడగకముందే గ్లాసు సెడు మంచిసీక్సు ఇచ్చావ్.

క్రిష్ణ : కొంచెం చల్లబడతావని.

పర్వతాలు : ఇప్పటికే పూర్తిగా చల్లబడిపోయాను. ఇంకా ఎందుకు గడ్డ కట్టిస్తావ్.

క్రిష్ణ : గడ్డకట్టిన మంచు మళ్ళీ కరిగి నీళ్ళవటానికి అవకాశం ఉంటుంది.

పర్వతాలు : అవకాశం దొరికితే కదా ఎలాగయినా మారిపోవటానికి.

రామయ్య : అయితే మనసు మార్చుకుంటున్నావా.

పర్వతాలు : రాజకీయం వరకు మాత్రమే మనసు అటునుంచి ఇటు, ఇటునుంచి అటు మారుతుంటుంది. అంతే.

రంగారావు : (వస్తూ) హలో క్రిష్ణా.

(వేషం మారింది - మంచి సూటులో ఉన్నాడు)

క్రిష్ణ : అరె రంగా. నువ్వూ. ఏమిటి వేషం ఇలా మారిపోయింది.

రంగారావు : నమస్కారమండి

రామయ్య : నమస్కారం, కూర్చో నాయనా.

రంగారావు : హలో పాత మినిస్టరుగారూ మీరూ ఇక్కడే వున్నారే నా దగ్గర పి.ఎ. పోస్టు ఖాళీగా ఉంది. చేరతారేమిటి.

క్రిష్ణ : (నవ్వాడు)

పర్వతాలు : చూడు నేను మళ్ళీ ఏదోఒక పార్టీలో చేరకపోతానా, మినిస్టరు కాకపోతానా. అప్పుడుమాత్రం నీన్ను పి.ఎ.గా తీసుకోను.

రంగారావు : మీరు పిలిచి ఇచ్చినా నాకు అబ్బిరేదు. మీ చేతి చలవతో జీవితంలో స్థిరపడ్డాను.

క్రిష్ణ : ఏం చేస్తున్నావ్.

రంగారావు : బిజినెస్.

రామయ్య : పెట్టుబడి ?

పర్వతాలు : నాపేరు అడ్డంపెట్టుకుని మొన్నటిదాకా జేబులు నింపుకున్నాడుగా.

క్రిష్ణ : ఏం బిజినెస్రా.

రంగారావు : కమీషన్ బిజినెస్. మనం సంపాదించింది పెట్టుబడి పెట్టుకుండా హంగుగా ఒక ఆఫీసు, ఒక టెలిఫోన్, ఒక ఆడపిల్ల సెక్రటరీ అంటే, ఒకశ్శకు కొనిపెట్టటం, మరొకశ్శకు అమ్మిపెట్టటం.

క్రిష్ణ : ఏమిటి

రంగారావు : ఎవరు ఏది కావాలంటే అది.

క్రిష్ణ : నాకు ఉద్యోగం కావాలి, ఏం కమీషన్ తీసుకుంటావు

రంగారావు : అది మీ మావయ్య దగ్గర నేను పి.ఎ.గా ఉన్నప్పుడు చేసినపని. కానీ, ఇప్పుడు వేరు. కమీషన్ లేకుండానే నీకు మా ఆఫీసు నడపటానికి మేనేజరు ఉద్యోగం ఇద్దామనుకున్నాను. అది చెప్పటానికి వచ్చాను.

రామయ్య : జీతం ?

రంగారావు : ఇంత అని ఏం లేదు, అవసరాన్నిబట్టి జాగ్రత్తగా ఎంతకావాలో అంత వాడుకోవటం, అంతే

క్రిష్ణ : ఏం నాన్నా, రంగారావుకు నాకు ఉన్న స్నేహం నీకు తెలుసు కనీసం ఈనాటికి ఒక స్నేహితుడు నా బాగుకోసం ఒక మేలు

చేస్తున్నాడు. ఇప్పటికి ఒక మంచి అవకాశం వచ్చింది. చూడు రంగా, మా నాన్నకుకూడ ఇవాళే ప్రభుత్వం నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. దాంట్లో నాన్నగారిని ప్రభుత్వానికి సలహాదారుగా నియమించడానికి అనుమతి అడిగారు.

రంగారావు : అయితే ఇంకేం, ఒప్పుకోండి సార్. క్రిష్ణా కొంచెం మంచినీళ్ళు తెచ్చిపెట్టు.

(క్రిష్ణ లోపలికి వెళ్లి మళ్ళి వెంటనే బైటకొచ్చాడు)

క్రిష్ణ : నాన్నా, ఇలారా. శాంతి వాంతి చేసుకుని పడిపోయింది.
(రామయ్య, పర్వతాలు, క్రిష్ణ లోపలికి వెళ్లారు)

అరుణరావు : (వచ్చిన రంగారావును చూసి) నువ్విక్కడున్నావా. మా నాన్న కూడా ఉన్నాడా.

రంగారావు : ఉన్నాడు.

అరుణరావు : ఏడి, ఎక్కడున్నాడు.

రంగారావు : లోపల. శాంతి వాంతి చేసుకున్నదట అంతా లోపలికెళ్లారు.

అరుణరావు : [నవ్వాడు]

పర్వతాలు : (నవ్వుకుంటూ బైటకొచ్చాడు)

రంగారావు : ఎందుకు నవ్వుతారు.

పర్వతాలు : శాంతి వాంతి చేసుకుంది.

అరుణరావు : ఆలా చేసుకుంటుందని నాకిదివరకే తెల్సు.

పర్వతాలు : నీకెలా తెల్సు.

క్రిష్ణ
రామయ్య } [బయటకు వచ్చారు]

క్రిష్ణ : డాక్టరు దగ్గరకెళ్ళి రమ్మంటావా నాన్నా.

పర్వతాలు : ఇంకా డాక్టరు దగ్గరకెందుకయ్యా మరోపదిమందికి తెలియటానికి.

క్రిష్ణ : ఇప్పుడేమయిందని తెలియటానికి.

పర్వతాలు : శాంతికి వ్యాధి ఏమీలేదు. నెలతప్పి ఉంటుంది, దాంతో వాంతు లవటం సహజం.

క్రిష్ణ : మావయ్యా! ఏమిటి నువ్వు మాట్లాడుతున్నది.

అరుణ : ఏముంది, ఉన్న సంగతి అన్నాడు.

క్రిష్ణ : అరుణ, నువ్వు చాలా దారుణంగా నిందలు వేస్తున్నావ్.

రామయ్య : పూరికే అలా ఆరవకురా.

పర్వతాలు : అదీసంగతి. అలా గడ్డిపెట్టుమీవాడికి. ఊరికే ఎగిరిపడుతున్నాడు.

రామయ్య : భగవంతుడా. ఎందుకిలా దెబ్బమీదదెబ్బ కొడుతున్నావ్ స్వామీ.

పర్వతాలు : మధ్య దేవుడేం చేశాడు. చేతులారా చేసుకుని.

క్రిష్ణ : నాన్నా. అయితే నువ్వుకూడా అంతేనంటావా.

పర్వతాలు : ఇంకా సందేహమా. ఎదిగిన ఆడపిల్లని ఇంట్లో పెట్టుకుంటే ఎన్నాళ్ళని వూరుకుంటుంది. ఏదో సంబంధంచూసి సమయంలో పెళ్లి చేయాలిగాని.

రంగారావు : అయితే, నేను మళ్ళి స్త్రానుక్రిష్ణా. అన్నీ ఆలోచించుకో ఈలోగా (వెళ్ళాడు)

అరుణ : ఇంకేముంది ఆలోచించడానికి.

రామయ్య : (అరుణతో) చూడు అరుణ. జరిగింది ఏమిదో ఎందుకిలా జరిగిందో, ఎలాజరిగిందో, అసలు నిజంగా ఏమైనా జరిగిందోలేదో నేను చెప్పలేను. నాకేమీ అర్థంకావటంలేదు. (నాగరాజు వచ్చాడు)

నాగరాజు : ఇంక అర్థంకావలసిందేమీ లేదుసార్.

రామయ్య : నువ్వు మళ్ళీవచ్చావా బాబు.

నాగరాజు : రాక తప్పటంలేదు సార్.

అరుణరావు : ఎందుకు తప్పుతుంది. ప్రేమించిన ప్రేయరాల్ని పదలిఉండలేక అప్పుడప్పుడు రావాలని పించటం సహజమే.

నాగరాజు : ఏమీతెలియనట్లు, నువ్వుకాక ఇతరే ఏదోతప్పు చేసినట్లు మాట్లాడకు
క్రిష్ణ చూడండి, మాకుటుంబ వ్యవహారాల్లో మేమేదోగొడవ పడుతుంటే
మధ్యమీ గోలేమిటి.

నాగరాజు : ఓ గొడవలసంగతి తరువాత, ముందు మావిషయం తేలనివ్వండి.

క్రిష్ణ : మీ విషయమేమిటి?

పర్వతాలు : మీ విషయాలకన్నా ఇక్కడ మోరమైన విషయం కాలకు ట
విషంలా ఏర్పడింది.

నాగరాజు : ఏమిటది.

రామయ్య : ఈ విషయాలన్నీ నీకెందుకులే బాబు. మాగొడవ మమ్మల్నిపడని.

పర్వతాలు : అసలు గొడవేమిటంటే

రామయ్య : బావా ఇంటిగొడవ రచ్చకీడ్చుకు.

పర్వతాలు : ఇతను పరాయివాడేంకాదులే, మన వ్యవహారాలు కూడా తెల్సినవాడే
కదా. చూడునాగరాజు... నీపేరు నాగరాజేకదూ. మరేంలేదు.
మా బావగారికూతురు అంటే యీరామయ్యగారి కూతురు... ఈ
క్రిష్ణ సోదరిగారు

నాగరాజు : అంటే మీకోడలు... మీప్రబుద్ధుడు, నామితృడు, అరుణరావుకు
కాబోయేభార్య.

పర్వతాలు : చీ...చీ...చీ...చీ.....

అరుణరావు : నాగరాజు -

నాగరాజు : పోనిలెండి. సరే. శాంతిగారు ఆమెకువచ్చేమైంది.

పర్వతాలు : వాంతులై నై.

నాగరాజు : (నవ్వి) ఓన్ అంతేనా.

పర్వతాలు : వట్టి ఓన్ అంతేనా కాదయ్యా. ఆ అమ్మాయిని నెలతప్పింది,
వేవిళ్ళు, వేవిళ్ళు... ఆ

నాగరాజు : అంతేకదా ప్రాణాపాయం ఏం లేదుకదా.

పర్వతాలు : ఆ అమ్మాయికి ప్రాణాపాయం ఏమిలేదు, కానీ, వీళ్ళకు ప్రాణ సంకటం ఏర్పడింది.

నాగరాజు : ఏం,

పర్వతాలు : అమ్మాయికి పెళ్ళికాలేదు కదలయ్యా.

నాగరాజు : (నవ్వాడు)

రామయ్య : అలా నవ్వకుబాబు.

పర్వతాలు : అలానవ్వితే ఏంలాభం. ఇప్పుడు జరగాల్సింది చూడాలికదా.

నాగరాజు : ఇంకేంచూస్తారు సార్ వెంటనే పెళ్ళిచేసేయండి.

అరుణరావు : పెళ్ళికాకుండా పిల్లల్నికనే కన్నెపిల్లను ఎవరు చేసుకుంటారు.

నాగరాజు : నువ్వే చేసుకుంటావ్.

అరుణరావు : అదేమిటి మాటలు జగత్తగారానీ -

నాగరాజు : అవును అరుణరావు నీ మేనత్త కూతురేగా లక్షణంగాచేసుకో.

పర్వతాలు : పెళ్ళికానిపిల్లంటే కన్య అనుకున్నాం గానీ, తల్లికాబోతున్న పడుచు అనుకోలేదు. అయినా మొదటినుంచి వాడికి ఆపిల్లంటే యిష్టం లేదు. ఇంకనాసంగతంటావా. నాకు ఇష్టం వస్తూపోతువుంటుంది అయినా మావాడికేం ఖర్మ యీ పిల్లను చేసుకోవటానికి.

రామయ్య : చూడుఅరుణ. విషయం యింతవరకు వచ్చింది గనక సిగ్గువిడిచి నేను నీకాళ్ళపట్టుకుని అడుగు తున్నాను. చిన్నప్పటినుంచి శాంతిని నీకివ్వాలని మేము అనుకుంటూనేవున్నాం. నీకూ శాంతికి ఒకరిమీద ఒకరికి చనువుకూడావుంది.

పర్వతాలు : అంతుకని చెడిపోయిందాన్ని నాకొడుక్కి చేసుకోమంటావుటయ్యా అడగడానికి నీకు నోరెలావచ్చింది. ఎంత సిగ్గువిడచి అడిగితే మాత్రం మావాడికి సిగ్గువుండబట్టే... ఎవడో నీ పిల్లని పాడుచేస్తే ఆపిల్లను వీణ్ణిచేసుకోమంటావా. ఎంత ధైర్యంనీకు, చెడిపోయిందాన్ని యింట్లోంచి వెళ్ళగొట్టక యింకాదాన్ని ఉద్ధరించమంటున్నావా, సిగ్గులేక.

శాంతి : (వచ్చివిని) ఎవరు మావయ్యా చెడిపోయింది. నేను చెడిపోయానా ఎందుకు చెడిపోయాను. ఎవరు చెడగొట్టారు.

పర్వతాలు : ఏమో ఎవరికి తెలుసూ నిన్ను ఎవరు చెడగొట్టారో.

శాంతి : అవును, మీకెవ్వరికీతెలీదు. కానినాకుతెల్పు ఆమనిషికీతెల్పు.

పర్వతాలు : తెలిస్తేపోయి వాణ్ణెఅడుగు.

శాంతి : (అరుణరావు దగ్గరకెళ్ళి) అడుగుతాను. చూడుబావా, వీళ్ళంతా ఏమంటున్నారోచూడు నన్నుఎవరో చెడగొట్టారట ఎవరు దీనికి బాధ్యులు నీకుతెలీదా...

పర్వతాలు : మధ్య వాడికేం తెల్పు.

నాగరాజు : వుండండి, ఆ అమ్మాయి ఆతన్ని అడుగుతుందే మధ్య మీరెందుకు అడ్డంపడతారు.

శాంతి : బావా. ఎన్నాళ్ళని యింకా నిజందాచను. నాబ్రతుకు బండలైంది. అయినా యింకాదాచమంటావా.

అరుణరావు : ఏమిటి నువ్వనేడి. నన్ను పట్టుకువేధిస్తావేమిటి.

శాంతి : నిన్ను కాకపోతే ఇంకెవర్ని పట్టుకోను. మన ప్రేమ రహస్యం ఇన్నాళ్ళు దాచివుంచు, దాచివుంచూ అంటే విధిలేక దాచాను యిన్నాళ్ళు. ఇంకలాభం లేదు. సమయమొచ్చింది ఇప్పుడైనా మనపెళ్ళికి వొప్పుకోబావా.

అరుణరావు : పెళ్ళికి వొప్పుకోవాలా... నిన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలా చీ...చీ...

శాంతి : చీ అంటున్నావాబావా. నువ్వనన్ను ప్రేమించానన్నావ్ నాసర్వస్వంనీకు దోచిపెట్టాను నీచదువు అయ్యేదాకా మనవిషయం ఎవరికీ తెలియనీయద్దన్నావ్. ఇన్నాళ్ళు నాన్న అడిగినా ఎవరు అడిగినా అసలువిషయం చెప్పనేలేదు. ఇప్పుడు తప్పనిపరిస్థితి వచ్చింది. ఇంక దాచినాదాగదు. చెప్పబావా చెప్పు, మనప్రేమను గురించి... మనస్నేహం గురించి నాకడుపులో పెరుగుతున్న బిడ్డను గురించి చెప్పు.

ఆరుణరావు : అంతా అబద్ధం నీమచ్చను కప్పిపుచ్చుకోటానికి నీ రంకుకు రంగులుపులిమి దాన్ని నాకు పులమటానికి కల్లి బొల్లి కబుర్లు చెప్పకు, నీకూనాకూ ఏం సంబంధంలేదు. నేను నిన్ను ప్రేమించలేదు.

శాంతి : అబద్ధం ఆడకుబావా, ఒక ఆడదానిబతుకు బండలుచేసి బజారున పెట్టకు. నన్ను అన్యాయం చేయటం నీకు ధర్మంకాదు.

పర్వతాలు : మావాడు అబద్ధం ఎందుకాడతాడు వాడికేం ఖర్మ పదవిపోయినా వాడు మంత్రి కొడుకు.

నాగరాజు : అదే ఆతని ఆహం.

పర్వతాలు : మధ్య నీకెందుకు నువ్వుండవయ్యా

శాంతి : బావా ఇదిన్యాయమోచెప్పు, నువ్వు నన్ను ప్రేమించానని చెప్పి నమ్మించి, పెళ్ళిచేసుకుంటానని ప్రమాణంచేసి, నీవీలుకోసం అంతా గుప్తంగా, రహస్యంగా దాచివుంచమని ప్రాధేయపడిన విషయం అంతా అబద్ధమేనా. ఆలోచించు బావా... నీమనసు ఏమి చెపుతోందో ఒక్కసారి ప్రశాంతంగా విను.

ఆరుణరావు : ఇదంతా కట్టుకథ. అంతా అబద్ధం. నన్ను నాశనం చేయాలని మీరంతా పన్నిన పన్నాగం నాకూనీకూ ఏమీ సంబంధం లేదు. నిన్ను నేనసలు ప్రేమించలేదు. నువ్వంటే నాకసహ్యం...ఇప్పుడు.

రామయ్య : బాబు ఆరుణ...చూడు నాయనా, మీగతవిషయాలు నాకు తెలియకుండా గుప్తంగా వుంచినా ఫరవాలేదు. ఏమిఅనుకోను. కానీ... కానీ... నీకు మనసిచ్చి, నమ్మి, మోసపోయిన యీపిల్లకు అన్యాయంచెయ్యకు. దానిబతుకు బండలుచేయకు. దాన్నికాడనకు. పెళ్ళిచేసుకో మమ్మల్నికాపాడు ఇంతకన్నా నేనేమి అడగగలను

ఆరుణరావు : ఏదోబంధువు గనకనిన్ను మావయ్య అంటున్నానేగాని నీకూతుర్ని చేసుకోవాలనుకోలేదు. ఒకవేళ మీరు అనుకుంటే నాబాధ్యత ఏమిలేదు.

రామయ్య : అంతేనా.

అరుణరావు : అంతే.

శాంతి : అంతేనా బావా,

అరుణరావు : అంతే

శాంతి : నన్ను అన్యాయం చేయకుబావా. నేనుచెడిపోయినదాన్నిగా బతక లేనుబావా కావాలంటే నాప్రాణాలుతీసి నీపీడవదిలించుకో. (కాళ్లు పట్టుకుండి)

అరుణ : (విదిలించుకుని) రా నాన్నా. ఇక్కడ ఉంటే ప్రాణాలు తీసేట్టు న్నారు వీళ్ళు.

పర్వతాలు : పద. ఇక్కడుంటే ప్రమాదం.

(అరుణరావు, పర్వతాలు వెళ్ళబోయారు)

నాగరాజు : ఆగండి.

అరుణ : ఏం.

పర్వతాలు : ఎందుకు.

నాగరాజు : (అరుణతో) ఎందుకా. నువ్వు నమ్మించి మోసంచేసిన నీరజ ఉదయం తగలబడి బూడిదై పోయింది.

క్రిష్ణ : ఆదేమిటి ?

రామయ్య : ఆ నీరజ ఎవరు ?

పర్వతాలు : మా వాడికి ఆపిల్లకు సంబంధం ఏమిటి ?

శాంతి : ఆమెకూడ నాలంటి ఒక అభాగ్యురాలై ఉంటుంది.

నాగరాజు : అవును. ఆమె నీకన్నా దురదృష్టవంతురాలు.

క్రిష్ణ : అసలు సంగతి చెప్పండి.

అరుణ : నాన్నా, మనం ముందు ఇక్కణ్ణించి పోదాంపద.

నాగరాజు : ఎక్కడికి పోరావ్. పోతే నీ ప్రాణాలు ఎగిరిపోతై. నీరజ తాలూకు మనుషులు నీకోసం గాలిస్తున్నారు. ఈ వేడిలో నువ్వు వాళ్ళ కంటబడితే నీరజతోపాటు నువ్వు మసైపోరావ్.

రామయ్య : అసలు జరిగిందేమిటో చెప్పబాబూ.

నాగరాజు : ఈ అరుణ అనాడు మంత్రిగారి కొడుకుననే అహఃతో విర్రవీగి
విచ్చలవిడిగా తిరిగి పెద్దరౌడీగా చెలామణి అవుదామనుకున్నాడు.
కాలేజీ చదువనే పేరుతో కాలేజీలో చేరి వేవార్యుగా తిరిగి మాలో
మాకు రాజకీయాలు చొప్పి చి. క్షురాళ్ళను ఒక శృమీద ఒక
శృను ఉసిగొలిపి తను పెద్ద నాయకణ్ణువుదామనుకున్నాడు. ఆ
కారణంగా విద్యార్థుల్లో కొట్లాటలు చెలరేపి దానికి బాధ్యత నామీద
నెట్టి తను తప్పించుకుందామనుకున్నాడు. ఆ సందర్భంగానే ఒక
సారి ప్రాణరక్షణకోసం మీ ఇంట్లోదూరి తలదాచుకున్నాను.
దానికికారణం ఇతనిమనుషులు నాకోసం ఇక్కడికి రారనేదైర్యం.

క్రిష్ణ : ఇదంతా కిందటిసారి చెప్పిందేగా. అసలుసంగతి చెప్పు.

నాగరాజు : దానికి ఉపోద్ఘాతమే ఇదంతా. ఆ తరువాత మా విద్యార్థులందరికీ
నిజం తెల్పిపోయింది. అప్పుడు వాళ్ళందరూ ఇతనికోసం, ఇతని
మీద కక్ష తీర్చుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో మీ ఇంటికి ఇతను రావటం
చూసి మీ ఇంటిమీదకు దొమ్మికొచ్చారు.

రామయ్య : అనాడు వాళ్ళు రావటానికి అదా కారణం !

క్రిష్ణ : ఇదికూడా ఇడివరకు చెప్పావుగా.

నాగరాజు : అవును కానీ అతను మీ శాంతిని వంచించాడని తెలిసి, అతని
వల్ల మీ అమ్మాయి నాశనం కావటం ఇష్టంలేక అతన్ని ఆరోజు
వాళ్ళకు అడ్డుపడి కాపాడాను.

అరుణ : ఇదంతా వట్టి కట్టుకథ. తన పాపాన్ని దాచుకోవడానికి పన్ను
తున్న పన్నాగం.

శాంతి : మరి నీరజ ఎవరు ?

నాగరాజు : నీరజ మా కాలేజీలో మాతోపాటు చదువుకుంటోంది. ఆడ పిల్ల
లకు లీడరు. ఈ అరుణారావు మినిస్టరు కొడుకునని తనతో రాజ
కీయాలతో సరసన తిరుగుతున్న నీరజతో స్నేహం మొదలెట్టి,

పెళ్ళి చేసుకుంటానని నమ్మించి మోసం చేశాడు. ఈ విషయం కాలేజీ అంతా గోల అయింది. వాళ్ళ వాళ్ళకు కూడ తెల్సింది ఇతను మొహం తప్పించాడు ఆ అమ్మాయి నిన్న రాత్రి ఆత్మ హత్య చేసుకుంది. దాంతో గెచ్చిపోయిన విద్యార్థులు అరుణా రావును హతం చేయాలని కసిగా కాచుకు కూర్చున్నారు.

అరుణ : ఇదంతా అబద్ధం.

పర్వతాలు : అంతా అబద్ధమే అయిఉండాలి నేను మినిస్టరుగా ఉన్నప్పుడు ఇందులో ఒక్క పిష్యం కూడ నాకు ఇంటలిజెన్స్ రిపోర్టులో రాలేదు

క్రిష్ణ : నీకు ఇంటలిజెన్స్ లేదని చచ్చిఉండదు.

అరుణ : నాగరాజు, నువ్వు ఇంత నాటకం ఎందుకు ఆడుతున్నావో వీళ్ళకు అర్థం కాకపోయినా నాకు అర్థమైంది

పర్వతాలు : ఏమిటది.

అరుణ : తన తప్పును కప్పిపుచ్చుకుని, దాన్ని మరొకరి నెత్తిన రుద్ది తను మంచివాణ్ణి పించుకోవాలని.

క్రిష్ణ : అంటే.

అరుణ : అంటేనా, ఈ నాగరాజు మీ ఇంటి దొడ్డిగోడ దూకి పోవటం నేను చూసాను. అతనికి శాంతికి రహస్య సంబంధం ఉంది. అందుకే అనాడు శాంతిని మీరు నిలదీసి అడిగినా శాంతి విషయాలు ఏమీ చెప్పలేదు ఇలా ఎన్నాళ్ళనుంచి సాగుతోందో వీళ్ళ ప్రేమకథ. ఈతని ప్రతిరూపాన్ని తను మొస్తున్నా, దానికి బాధ్యుణ్ణి నేనని తను నన్ను ప్రేమిస్తున్నదని, తనని పెళ్ళిచేసుకోమని నాటక సూడుతున్నది శాంతి

పర్వతాలు : అయ్యో, అయ్యో, అయ్యో

నాగరాజు : అరుణరావ్, మాటలు తిన్నగారానీ.

శాంతి : లేనిపోని అబాండాలువేసి నన్ను మరింత చిత్రమన బుద్ధుడనాచా.

పర్యతాలు : బావ. ఆ మాటతో వాణ్ని పిలిస్తే పహువరై వాగత్ర.

నాగరాజు : అరుణరావు చివరకు ఎంత సీచానికి ఒగబారావ్. కావోమీ నీ భార్యకు లేదా నువ్వు దగాచేసిన ఆ పిల్లమూలామూ సంబంధం అంటగట్టి నువ్వు తప్పించుకోటానికి ఇంత సీచయ్యై పన్నాగం పన్నావా.

శాంతి : బావా నీ బిడ్డనే నేను మోస్తన్నాను. అది నీకూ వాడే తల్లి. కానీ, నువ్వెందుకిలా తప్పించుకుంటున్నావో, అదిదా పగపట్టి, కసితీరా నీచాతినీచంగా అందరి ఎదటా నన్ను పొడిచి పొచి చంపుతున్నావో అర్థం కావడంలేదు. నన్ను చంపడమే నీకు సరదా అయితే ఒక్కసారిగా తుపాకీతో అందరిముందు మొగా డిలా పేర్చెయ్. అపకీర్తి నీకురాకుండా నేను రాసిస్తాను. చంపు బావా. ఒక్కసారి చంపు.

నాగరాజు : శాంతిగారు, బ్రతకటాకోసం వుట్టినవాళ్ళం. కావాలని చావటం దౌర్బల్యం, బలహీనత, చేతగానితనం, పిరికితనం. కానీ, అన్యాయం, అక్రమం, అవినీతి, అదర్మానికి పాల్పడేవాళ్ళు ప్రతిక్షణం చస్తారు భయంతో, బాధతో మీరెందుకు చావాలండీ.

పర్యతాలు : ఇంత జరిగితరువాత చావకుండ ఎలా బ్రతికి ఉంటారయ్యా.

నాగరాజు : జీవితంలో తెలిసో తెలీకో తప్పులు చేసినవాళ్ళంతా చచ్చిపోతున్నారా. నిజేపంగా బ్రతుకుతున్నారు. పరిస్థితుల్ని ధైర్యంగా ఎదుర్కుంటున్నారు. జీవితాల్ని చక్కదిద్దుకుంటున్నారు.

రామయ్య : కావచ్చు. కానీ, ఎలా, శాంతి జీవితం బాగుపడేదెలా. అది మళ్ళీ మనిషిగా బ్రతికేదెలా.

నాగరాజు : మరో సంబంధం చూసి పెళ్ళిచేయండి.

శాంతి : మరొకరితో పెళ్ళా.... ఈ జన్మకు పెళ్ళా (నవ్వింది)

క్రిష్ణ : ఏం, ఎందుకు కాకూడదు.

శాంతి : చెడిపోయినదాన్ని నన్నెవరు చేసుకుంటారు.

రామయ్య : నువ్వు చెడిపోలేదమ్మా - మోసపోయావు.

శాంతి : నా జీవితం చిరిగిన విస్తరయింది నాన్నా. ఇంక ఈ చిరిగిన ఎంగిలి ఆకుల్ని పూడ్చిపెట్టటమే శరణ్యం.

అరుణ : అఖిర్లేదు. ఎంగిలాకులకోసం కాకులు సిద్ధంగా వుంటై.

పర్వతాలు : అంతే.... శాంతిని నాగరాజుకిచ్చి పెళ్లి లాంటిది చేసేయండి రామయ్యగారు.

రామయ్య : ఈ నాగరాజుకా.

నాగరాజు : నాకా.

క్రిష్ణ : ఇతనికా.

అరుణ : అదేమిటి అంతా అంత కఠింగారుపడ్డారు.... మీ అవసరానికి దేవుడిలా ఆకాశంనుంచి పూడిపడ్డాడు పాపం.

రామయ్య : అవును, నిజమే. సీలాంటి ఘాతకుడికన్నా నిన్ను శాంతిని కాపాడి ప్రాణభిక్ష పెట్టాడు. నీకన్నా అతనే నయం. మానవ రూపంలో వున్న దేవుడు.

అరుణ : అందుకే, మీ చెడిపోయిన కూతుర్ని ఈ నాగరాజునే పెళ్లి చేసుకోమనండి.

నాగరాజు : అరుణారావ్.

శాంతి : బావా.... కాదు.... అరుణారావ్. నోటికొచ్చినట్లు మాట్లాడకు.

రామయ్య : చూడమ్మా శాంతి. నువ్వు జీవితంలో మోసపోయి, చిరిగిపోయావ్. కానీ... నువ్వు బ్రతకాలి... నీబ్రతుకు బాగుపడటంకోసం నేను ఏం చేయటానికైనా సిద్ధమే.

శాంతి
క్రిష్ణ } నాన్నా...

రామయ్య : అవును. శాంతి చావకూడదు. శాంతి బ్రతకాలి. శాంతి బాగు పడాలి నామాట వినండి. శాంతి.. నేను నీ తండ్రిని, నీ బాగు నాకు కావాలి. ప్రపంచం సంగతి నాకు బాగా తెల్సు. ఒక తోటి మనిషిని ఉద్ధరించటానికి గుండెదైర్యం కావాలి. ఆత్మవిశ్వాసం కావాలి. క్షమాగుణం కావాలి చూడు నాగరాజు, నువ్వెవరో, నీ చరిత్ర ఏమిటో నాకు తెలీదు. నువ్వు హృదయం కల మనిషి వని నాకు నమ్మకం కుదిరింది.

ఇవి చేతులుకావు కాళ్ళు. నా శాంతిని నీ చేతుల్లో పెడుతున్నా. నువ్వు ఈ అభాగ్యురాలిని పెళ్ళిచేసుకుని దాని జీవితం కాపాడు బాబూ.

నాగరాజు : ఏమండి.

క్రిష్ణ
శాంతి } నాన్నా.

రామయ్య : అంతకన్న నేను మీకు చేయగల సాయం ఏమీలేదు చూడుబాబు నామాట కాదనకు. ఈ దీనుడి ఆర్తనాదం నీ మనసుకు మాత్రమే వినబడుతుంది నా మొర ఆలకించు బాబు.

నాగరాజు : శాంతి చావటానికి వీలేదు. బ్రతకాలి... నిజమే... కానీ...

రామయ్య : ఇక ఏమీ అడ్డుచెప్పకు. మీవాళ్ళ కాళ్ళు నే పట్టుకుని బ్రతిమాలు కుంటాను. ఔనను బాబు.

నాగరాజు : వాకు నేనుతప్ప 'నా' అన్నవాళ్ళెవరూ లేరు. కానీ,

రామయ్య : కానీ... నాకు నా కులం తెలీదు, మతం తెలీదు, చిన్నప్పటినుంచి నేను ప్రభుత్వ అనాధశరణాలయాల్లో దిక్కులేనివాణ్ణిగా పెరిగాను.

పర్వతాలు : కులంలేదు, మతంలేదు, ఊరులేదు - ఎవరూలేరు - మా బావుంది

రామయ్య : అపదలో ఉన్న ఒక మనిషిని ఆదుకుని బ్రతికించటం కోసం కులం, ఊరు - పేరు, మతం అడ్డమొస్తే వాటిని మనం లెఖించేయబ్బరేదు నాగరాజు.

మనిషి మనిషిగా, మనిషికోసం మనిషిని బ్రతకనేర్చేదిగా చేయటానికే కులం, మతం. ఈరెండూ మన వీలుకోసం, జాతి మనుగడలో సౌలభ్యం కోసం మనం నిర్మించుకున్నవి. మానవత్వ రక్షణకు, సంఘ జీవనంలో తోడ్పాటుకు, సాయానికి, త్యాగానికి అవి సాయపడాలిగాని, మనం వాటికి కట్టబడి, బానిసలమై చెల్లాచెదురు కాకూడదు.

నాగరాజు : నిజమే. శాంతిని కాపాడటంకోసం మీరు ఏం చేయమంటే అది చేస్తాను

రామయ్య : సంతోషం బాబు. రామ్మా శాంతి, ఇతని చేతుల్లో నీ జీవితాన్ని భద్రపరుచుకో.

(శాంతి చేతుల్ని నాగరాజు చేతిలో పెట్టాడు) క్రిష్ణా ఈ పెళ్ళికి నువ్వుకూడా సాక్ష్యం.

క్రిష్ణ : అలాగే నాన్న.

పర్వతాలు : ఇది పెళ్ళా ఇది పెళ్ళా (నవ్వాడు)

(బైటనుంచి "అరుణరావు బైటకు రావాలి. లేకపోతే ఈ కొంప తగలపడిపోతుంది. అరుణరావు బైటకు రావాలి." అని కేకలు)

పర్వతాలు : అయ్యో. బావా, నీ కొంపకు నిప్పు పెడతారట, నీ కొంప తగల పడి పోతుంది. వాళ్ళను వెళ్ళమని చెప్పుబావా.

క్రిష్ణ : వాళ్ళు వచ్చింది అరుణకోసం. అతన్నే బైటకు నెడితేసరి. కొంప తగలడటం మానుతుంది.

(బైట జనం గోల)

సత్యం : (బైటనుంచి వచ్చి) ఆగండి. ఏమిటిగోల. నే చెప్పింది చేయక మీ ఇష్టం వచ్చినట్టుమీరు చేసుకుపోతారేం. ఇదేమన్నా నాటకమా మరొకటా. ముందు వాళ్ళను (బైటకుచూసి) మీరంతా వెళ్ళి పోండయ్యా కాకిగోల, మీరూను.

(బైటనుంచి “మేం వెళ్ళం. అరుస్తాం” కేకలు)

వెళ్ళరూ, నే రమ్మనందే మీరెందుకొచ్చారు. వచ్చి ఈ చెత్త కేకలన్నీ ఎందుకు వేస్తున్నారు. ఏమయ్యా రామయ్యా నీకేమైనా బుద్ధి ఉందీ. శాంతిని ఈతనికిచ్చి పెళ్ళి చేస్తావ్. నేను చేయ మన్నానా, అంతా నీ ఇష్టమేనా. (అందరూ మళ్ళీ బొమ్మలై పోయారు)

రామయ్య : మరేంచేయను అంతకన్నా శాంతిని, యీ పరిస్థితులల్లో ఎవరు చేసుకుంటారు, ఎవరు రక్షిస్తారు.

సుందరం : (రోపలికొచ్చి) (శాంతితో) కులం, మతంతెలీని వాడిని చేసుకుంటావుటమ్మా పోనీ, పెళ్ళిచేసుకోటం బాగానేవుంది. కానీ యీ పెళ్ళేం బాగాలేదు.

శివం : (వచ్చి) ఎందుకు బాగాలేదు. కులాంతర, మతాంతర వివాహాలను మనం ప్రోత్సహించాలి యీ రోజుల్లో. ఇట్లా ప్రోత్సహిస్తే, మళ్ళీ మనం పూర్వకాలపు ఓన్నత్యాన్ని పొందటానికి పునాదు లేర్పడు తాయి. పైగాసమాజంలో మోసపోయిన ఆడపిల్లల్ని ఉద్ధరించటం కట్నాలు లేకుండా పెళ్ళిళ్ళచేయటం యీనాడు మనం సంఘశ్రే యుస్సుకోసం చేయాల్సిన అతిముఖ్యమైన సంస్కరణలు. శాంతి చాలామంచి పనిచేశావ్. రామయ్య! నువ్వు గొప్పసంఘ సంస్కర్తవి. కంగ్రాచులేషన్స్.

- సత్యం : అదంతా మీకెందుకండి. ఇదినాసీను. కథముగింపు నాయిష్టం. దానికి మీరు అడ్డురాకండి. (ప్రాతలతో) ఇదిగో...
- సుందరం : శివంగారూ, మీరూ బైటకురండి.
- సత్యం : మధ్య మీరొకరు (ప్రాతలతో) చూడండి. నేనుచెప్పిందానికన్నా ఒక్కమాట ఎక్కువ మాట్లాడినా నేను వొప్పుకోను. నేను అడించినట్లు ఆడాల్సిందే. మీస్వంతం ఏమీపనికి రాదు.
- రామయ్య : ఏమిటండి మీరాడించినట్లు ఆడటానికి మేము ప్రాణంలేని తోలు బొమ్మలమన్నకుంటున్నారా.
- పర్వతాలు : అవునండీ కవులూ - నాకుతెలిక అడుగుతాను. నన్ను నిమిషంలో మినిష్టరును చేస్తేవి. మరోక్షణంలో పాపరునుచేస్తేవి. రాజకీయ నాయకులందే అంత చురుకైనామీకు.
- అరుణరావు : నేను అంతదుర్మార్గం చేయాల్పండి. దుర్మార్గపుప్రాత పోషించాలంటే మాత్రం మరీ అంతగానా. మినిష్టర్ల కొడుకులు అంత దుర్మార్గంగా ప్రవర్తించాలా.
- క్రిష్ణ : నాకు మంచి ఉద్యోగమొచ్చి సంతోషించినట్లు, సుఖపడినట్లు ఒక్క కవికూడా రాయలేదు. మీ చేతుల్లో నిరుద్యోగిగా బతకాల్సిందేనా నేను. నిరుద్యోగిగా వీధులవెంట తిరిగి, యూనివర్సిటీ డిగ్రీలు తగలెట్టి, రోడ్లమీద రంకెలు వేయాలా ?
- శాంతి : ఏం న్యాయమండి మీది. ఆడదంటే అంత తోకువా మీకు మీ రచయితలు అడించినట్లులా ఆడాలా. చెడగొట్టినట్లులా చెడాలా, ఏడ్చినట్లులా ఏడ్వాలా. చెడిన ఆడపిల్లను చూసి జనం అసహ్యించుకుంటే చివరకు దిక్కులేక ఆత్మహత్య లేసుకోవాలా. ఏం. మాకు మనసులేవా, మేము ధైర్యంగా బ్రతకలేమా.

రామయ్య : మాకు మెదడు లేదా, నీతిగా పవిత్రంగా బ్రతకలేమా.

పర్వతాలు : మేము మంచివాళ్ళం కాకూడదా, ఆదర్శంగా ప్రజలకు సేవచేయ కూడదా.

అరుణ : మీరెట్లా ఆడిస్తే అట్లా ఆడాలా.

శాంతి : అదేమంటే “మేం వాస్తవానికి దగ్గరగా రాస్తాం, అలా పాత్రలు నడిపిస్తాం” అని భేషజాలు పలుకుతారు.

రామయ్య : కథలోని మలుపుకోసం మమ్మల్ని నానా హింసలో పెడతారు.

శాంతి : చావంటి, మీరే చావండి. నిజానికి దగ్గరగా రాస్తున్నామన్న అహంతో పిచ్చిగీతలు గీసే రచయితలూ మీరందరూ చావండి.

నాగరాజు : ఆదర్శాలకోసం ఉన్నది లేనట్లు, లేనిది ఊహించి ఉన్నట్లు, ప్రేక్షకులకు మీ స్వంత అభిప్రాయాలకు రంగులు పులిమి చూపి, మమ్మల్ని ప్రేక్షకుల్ని గాడిదలనుచేసి స్వంతంగా భుజకీర్తులు తగిలించుకొనే తచయితలూ పొండి. మాకు దూరంగా పొండి.

అరుణ : మాలో లేని మాత్సర్యాలు కలిపించి, కలహాలు రేపి, మనసులను మలినపరచి, సంఘ విద్రోహ చర్యలకు మమ్మల్ని రెచ్చగొట్టి ప్రేక్షకులను పెడదారినిపెట్టే ఓ కల్పిత, స్వార్థ, నిష్ప్రయోజక రచయితలారా పొండి, మాకు దూరంగా పొండి.

శాంతి : పోయి, మా మనసుల ప్రకారం. మా ఆలోచనల ప్రకారం మా బ్రతుకుల్ని బాగుచేసుకోనీయండి.

నాగరాజు : రచయితల పని మాలో ఆవేశాన్ని పెంచటమే కాదుసార్.

క్రిష్ణ : సోకాల్డ్ ఆఫ్ బిట్ కథలను, నాటకాలను రాశామని, వాటిని ప్రదర్శించినప్పుడు ప్రేక్షకులు చప్పట్లుకొట్టారని, రచయితలు బుజా తెగరేశి హిమాలయాలు ఎక్కినంత సంబరపడిపోవటం గొప్ప కాదుసార్.

శాంతి : ఆవేశం ఒక్కటే కావాలనుకుంటే అర్థనగ్నదృశ్యాలను చూచినా, అమాయకపు ఆడపిల్లల అగచాట్లు చూచినా, అర్థాకలితో అలమటించే ఆర్తులను చూచినా వస్తుంది ఆవేశం.

రామయ్య : కానీ, మీరు రాయాల్సింది అపికాదు. మానవుడు మానవుడుగా బ్రతికేట్లు, మానవసంఘం శాంతి భద్రతలతో జీవించేట్లు, మానవ కళ్యాణానికి దోహదంచేసేట్లు రాస్తే అదీలోకానికి ఉపయోగం, కళలు సాధించే సత్ఫలితం.

పర్వతాలు : మీరు మీ పేరుకోసం కీర్తిదాహం తీర్చుకోటంకోసం, ధనార్జనకోసం, భుజకీర్తులు తగిలించుకుని గాలిలోఎగిరి గంతులేయటంకోసం రాస్తున్నారు. మీరు కవులూ-రచయితలుకాదు. వెళ్లండి వెళ్ళి ఆలోచించుకోండి ఏంచేయాలో, ఏంరాయాలో. మీమలినమైన మనసుల్లో పేరుకున్న భ్రమలకుప్పలను చెరిగి పారేయండి. మీ దోషమీది-మాదోషమాది.

అందరూ : వెళ్లండి. వెళ్ళిపొండి వెళ్ళి మీరు మీసంఘానికి ఎలా ఉపయోగపడతారో ఆలోచించుకోండి. ఇంద్రధనుస్సులోని రంగుల్లాగా విచ్ఛలవిడిగా మీఊహల్ని ఆకాశంలాంటి అనంతమైన సమాజానికి పులమకండి వెళ్లండి.

(అందరూ కలిసి రచయితలను బైటకువెళ్ళగొట్టారు, బొమ్మలాగ వెళ్తున్న వాళ్లను తదేకంగా చూసి ఉద్రేకంతో)

శాంతి : మాకు ఆత్మవుంది. శరీరంవుంది. మనసుంది ఆలోచనవుంది. మేం ఎలా బ్రతకాలో మాకు బాగా తెల్సు చూడండి, చూడండి. రచయితగార్లు చూడండి మేమెలాహాయిగా బ్రతుకుతామో.

(అందరూ ఒక్కసారి వొళ్లవిరుచుకి మామూలు మనుషులైనారు)

- అరుణరావు : శాంతి, నిన్ను కష్టపెడితే, నీ మనసు నొప్పిస్తే నన్నుక్షమించు. ఇన్నాళ్లు నామనసులోని మాట పైకిచెప్పలేక, మానాన్న కట్నపు ఆశకు ఎదురుచెప్పలేక సతమతమవుతున్నాను. మావయ్యా! నువ్వువీమీ అనుకోకపోతే శాంతిని నేను పెళ్ళిచేసుకుంటాను.
- రామయ్య : అంతకంటే నాక్కా వల్సింది ఏముంది కానీ, మీనాన్న...
- పర్వతాలు : బావా... కట్నం వద్దు అనిపైకి అనకపోయినా... యీ పెళ్ళినా కూ యిష్టమే.
- క్రిష్ణ : కట్నం అడగకపోయినా మాఅమ్మఆస్తి శాంతికే డక్కుతుందిలే మావయ్యా శాంతి మీకు దక్క నప్పుడు కట్నంపేరు వేరేఎందుకు మావయ్యా
- పర్వతాలు : అబ్బ అలాడొంక తిరుగుడుగా చెప్పకురా
- నాగరాజు : అరుణరావు నీ పెళ్ళికి నువ్వు పిలవకపోయినా మన స్నేహితులంతా బైట విందుకోసం బారులుతీరి కూర్చున్నారు.
- రంగారావు : (పరిగెత్తుకుంటూవచ్చి) సార్, పర్వతాలుగారూ... మళ్ళీ మినిస్ట్రీ పడిపోయింది మీకు పోస్ వచ్చింది. మినిష్ట్రీస్తారుట మళ్ళీ...మళ్ళీ నేను మీ పి.ఎ గా.
- పర్వతాలు : వద్దు నువ్వు వ్యాపారంలో స్థిరపడు. ఈసారి నా పి.ఎ. మాక్రిష్ణ ఏమోయ్ క్రిష్ణా?...
- అరుణరావు : మరినేను.
- పర్వతాలు : నీకేంతక్కువ ఐ.ఎ.ఎన్. సెలక్షన్ కోసం ప్రయత్నం చెయ్. నువ్వు యూనివర్సిటీ ఫస్ట్వోయ్.
- అరుణరావు : (శాంతి దగ్గరకొచ్చి) శాంతి ఇకమన బ్రతుకులకేమీ భయంలేదు

శాంతి : ఎన్నాళ్ళు పట్టింది బావా, నీమనసు విప్పి ప్రేమగా 'శాంతి' అని పిలవటానికి.

పర్వతాలు : అందరూ పదండి. సు.హార్తం. దగ్గరపడింది ముందు ఆమూడు మళ్ళూ పడనీయండి ఆతరువాత అన్నీను.

రామయ్య : పదండి...పదండి.

(అందరూ లోపలికెళ్ళారు)

(సత్యం-శివం-సుందరం మరబొమ్మల్లాగా స్టేజీ మీదకొచ్చారు)

సత్యం : మనం రచయితలమా.

శివం : మనం చెప్పినట్లు పాత్రలు వినాలా.

సుందరం : పాత్రలకు కావలసినట్లు మనం రాయాలా...

ముగ్గురు : ఇదిఅందరం ఆలోచించాలి.

(ముగ్గురూ కలబడి పోయారు.)

సత్యం : అసత్యం రాయకూడదు.

శివం : కల్లోలం కలిగించేట్లు రాయకూడదు.

సుందరం : జుగుప్స కలిగించేది రాయకూడదు.

ముగ్గురు : మరేం రాయాలి..... అదే అంగరం శోధించాలి.

(హటాత్తుగా తెరపడింది)

అని

రాడు

అ

అ